

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 2T/69/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2111011935
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2013:2111011935.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca, prísediacich Márie Kramárovej a Ing. Miloslava Lipovského, v trestnej veci proti obžalovanému ml. U. Y. a spol. pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na hlavnom pojednávaní dňa 21.3.2013, takto

rozhodol:

Obžalovaný: ml. U. Y., nar. X.X.XXXX T. U., trvale bytom Y.K.T., D. Č.. XXXX/XX, t. č. vo výkone väzby v ÚVV Leopoldov,

je vinný, že

v čase okolo 15.00 hodiny dňa 31.01.2011, v Y. na ulici G.J. vošiel do predajne potravín, situovanej v spodnej časti rodinného domu č. XXXX/XX, kde obv. požiadal majiteľku predajne J. O., nar. XX.XX.XXXX, aby mu vydala fľašu slivovice, na čo vytiahol z vrecka bundy nôž s čiernou rukoväťou o dĺžke 250 mm, s dĺžkou čepele 140 mm a zakričal „Daj peniaze!“, pričom J. O. začala kričať o pomoc, následne za priestor výdajného pultu prešiel obv. ml. U. Y., ktorý poškodenú chytil za ruku pritiahol ju k sebe s úmyslom usmrtiť ju a s nožom v pravej ruke ju bodol trikrát do oblasti brucha, následkom čoho J. O. spadla na podlahu, kde ju ešte obv. ml. U. Y. štrnásťkrát bodol nožom do oblasti hrudníka, krku, ruky a tváre, následne túto udrel sklenenou fľašou slivovice s objemom 0,5 l do oblasti ľavej čelovo-spánkovej časti hlavy, pričom v dôsledku fyzických útokov obvinených J. O. zostala už nehybne ležať, po čom obv. ml. U. Y. zobral z registračnej pokladne 10,- Eur a z miesta činu odišli, pričom J. O. utrpela podľa správy znalcov z odboru zdravotníctva, odvetvie súdne lekárstvo, dve tržnozmliažené rany na čele vľavo s trieštivou zlomeninou čelovo - spánkovej kosti vľavo, krvný výron pod mäkkou blanou mozgu, pomliaždenie spodiny mozgu, zakrvácanie do komôr mozgu, opuch mozgu, výrez časti tkaniva mozgu na spodine rany, viaceré povrchové bodno-rezné rany tváre, reznú ranu na pravej strane krku, bodno-rezné rany na krku vľavo, tri rany v strede hrudníka prenikajúce do hrudnej dutiny, šesť bodných rán na ľavom prsníku prenikajúcich do hrudnej dutiny, bodnú ranu hornej časti brucha pod pravým rebrovým oblúkom prenikajúcu do brušnej dutiny, povrchovú reznú ranu na ľavom ramene, na chrbte ľavej ruky a na vnútornej ploche prstov ľavej ruky, následkom ktorých J. O.G.Q. zomrela, pričom bezprostrednou príčinou jej smrti bol úrazovo-krvácavý šok v dôsledku poranení mozgu, srdca a srdcovnice so zakrvácaním do pohrudnicových a osrdcovníkovej dutiny,

teda

iného úmyselne usmrtil a spáchal uvedený čin na chránenej osobe - osobe vyššieho veku,

čím spáchal

obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 145 ods. 2 Trestného zákona s použitím §§ 38 ods. 2, 117 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov nepodmienečne.

Podľa § 117 ods. 5 Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa ukladá trest prepadnutia veci - kuchynského noža s čiernou rukoväťou o celkovej dĺžke 250 mm s dĺžkou čepele 140 mm.

Podľa § 60 ods. 6 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku sa

Obžalovaný: R. X., nar. XX.X.XXXX T. J., trvale bytom Y., I.. A. Č.. XXX/XXX

spod obžaloby podanej prokurátorkou Okresnej prokuratúry Trnava podanej na Okresnom súde Trnava dňa 13.12.2011 pod sp. zn. Kv 7/11, pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že v čase okolo 15.00 hodiny dňa 31.01.2011, v Y. na ulici G.G.F. spoločne s obv. U. Y. po predchádzajúcej vzájomnej dohode vošli do predajne potravín, situovanej v spodnej časti rodinného domu č. XXXX/XX, kde obv. ml. U. Stena požiadal majiteľku predajne J. O., nar. XX.XX.XXXX, aby mu vydala fľašu slivovice, na čo vytiahol z vrečka bundy nôž s čiernou rukoväťou o dĺžke 250 mm, s dĺžkou čepele 140 mm a zakričal „Daj peniaze!“, pričom J. O. začala kričať o pomoc, následne obv. R. X. prešiel za priestor výdajného pultu, kde J. O. zozadu chytil pravou rukou okolo krku, po čom ju znova pustil, za priestor výdajného pultu prešiel obv. ml. U. Y., ktorý poškodenú chytil za ruku pritiahol ju k sebe s úmyslom usmrtiť ju a s nožom v pravej ruke ju bodol trikrát do oblasti brucha, následkom čoho J. O. spadla na podlahu, kde ju ešte obv. ml. U. Y. štrnásťkrát bodol nožom do oblasti hrudníka, krku, ruky a tváre, následne obv. R. X. v úmysle usmrtiť J. O., ktorá v bolestiach ešte ťažko stonala, zakričal „Ty kurva skap už!“ a túto udrel sklenenou fľašou slivovice s objemom 0,5 l do oblasti ľavej čelovo-spánkovej časti hlavy, pričom v dôsledku fyzických útokov obvinených J.N. O. zostala už nehybne ležať, po čom obv. ml. U. Y. zobral z registračnej pokladne 10,- Eur a spoločne s obvineným R. X. z miesta činu odišli, pričom J. O. utrpela podľa správy znalcov z odboru zdravotníctva, odvetvie súdne lekárstvo, dve tržnozmliaždené rany na čele vľavo s trieštivou zlomeninou čelovo - spánkovej kosti vľavo, krvný výron pod mäkkou blanou mozgu, pomliaždenie spodiny mozgu, zakrvácanie do komôr mozgu, opuch mozgu, výrez časti tkaniva mozgu na spodine rany, viaceré povrchové bodno-rezné rany tváre, reznú ranu na pravej strane krku, bodno-rezné rany na krku vľavo, tri rany v strede hrudníka prenikajúce do hrudnej dutiny, šesť bodných rán na ľavom prsníku prenikajúcich do hrudnej dutiny, bodnú ranu hornej časti brucha pod pravým rebrovým oblúkom prenikajúcu do brušnej dutiny, povrchovú reznú ranu na ľavom ramene, na chrbte ľavej ruky a na vnútornej ploche prstov ľavej ruky, následkom ktorých J.Á.N. O. zomrela, pričom bezprostrednou príčinou jej smrti bol úrazovo-krváčavý šok v dôsledku poranení mozgu, srdca a srdcovnice so zakrvácaním do pohrudnicových a osrdcovníkovej dutiny,

oslobodzuje, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Trnava podala na tunajšom súde dňa 13.12.2011 obžalobu na ml. U. Y. pre spáchanie obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v čase okolo 15.00 hodiny dňa 31.01.2011, v Y. na ulici G.G.F. spoločne s obv. R. X. po predchádzajúcej vzájomnej dohode vošli do predajne potravín, situovanej v

spodnej časti rodinného domu č. XXXX/XX, kde obv. ml. U. Y. požiadal majiteľku predajne J. O., nar. XX.XX.XXXX, aby mu vydala fľašu slivovice, na čo vytiahol z vrecka bundy nôž s čiernou rukoväťou o dĺžke 250 mm, s dĺžkou čepele 140 mm a zakričal „Daj peniaze!“, pričom J. O. začala kričať o pomoc, následne obv. R. X. prešiel za priestor výdajného pultu, kde J. O.G.Q. zozadu chytil pravou rukou okolo krku, po čom ju znova pustil, za priestor výdajného pultu prešiel obv. ml. U.X. Y., ktorý poškodenú chytil za ruku pritiahol ju k sebe s úmyslom usmrtiť ju a s nožom v pravej ruke ju bodol trikrát do oblasti brucha, následkom čoho J. O. spadla na podlahu, kde ju ešte obv. ml. U. Y. štrnásťkrát bodol nožom do oblasti hrudníka, krku, ruky a tváre, následne obv. R. X. v úmysle usmrtiť J. O., ktorá v bolestiach ešte ťažko stonala, zakričal „Ty kurva skap už!“ a túto udrel sklenenou fľašou slivovice s objemom 0,5 l do oblasti ľavej čelovo-spánkovej časti hlavy, pričom v dôsledku fyzických útokov obvinených J.N. O. zostala už nehybne ležať, po čom obv. ml. U. Y. zobral z registračnej pokladne 10,- Eur a spoločne s obvineným R. X. z miesta činu odišli, pričom J. O. utrpela podľa správy znalcov z odboru zdravotníctva, odvetvie súdne lekárstvo, dve tržnozmliaždené rany na čele vľavo s trieštivou zlomeninou čelovo - spánkovej kosti vľavo, krvný výron pod mäkkou blanou mozgu, pomliaždenie spodiny mozgu, zakrvácanie do komôr mozgu, opuch mozgu, výrez časti tkaniva mozgu na spodine rany, viaceré povrchové bodno-rezné rany tváre, reznú ranu na pravej strane krku, bodno-rezné rany na krku vľavo, tri rany v strede hrudníka prenikajúce do hrudnej dutiny, šesť bodných rán na ľavom prsníku prenikajúcich do hrudnej dutiny, bodnú ranu hornej časti brucha pod pravým rebrovým oblúkom prenikajúcu do brušnej dutiny, povrchovú reznú ranu na ľavom ramene, na chrbte ľavej ruky a na vnútornej ploche prstov ľavej ruky, následkom ktorých J.Á.N. O. zomrela, pričom bezprostrednou príčinou jej smrti bol úrazovo-krváčavý šok v dôsledku poranení mozgu, srdca a srdcovnice so zakrvácaním do pohrudnicových a osrdcovníkovej dutiny. V čase podania obžaloby sa obvinený nachádzal v tejto trestnej veci vo väzbe

Dňa 25.11.2011 bola na tunajšom súde podaná obžaloba na R. X. pre spáchanie obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na rovnakom skutkovom základe ako obžaloba na obv. ml. U. Y., ktoré bolo vedené pod sp. zn. 6T/75/2011.

Uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 16. 12. 2011 spisová značka 6 T/75/2011 bolo podľa § 21 ods. 3 Trestného poriadku rozhodnuté o spojení trestných vecí oboch obvinených na spoločné konanie, ktoré bolo ďalej vedené pod spisovou značkou 2 T/69/2011.

Súd vo veci nariadil a vykonal hlavné pojednávanie, na ktorom vypočul oboch obžalovaných, svedkov Š. J., M. D., N.S. X., X. Y., H. Y., Ľ. Y., P. X., W. X., H. U., W.K.N. Y., E. Y., X. N., N. F., R. S., H. A.U.N., J. X., J. J., D. U., T. Y. Y. S.Q.O.. Na hlavnom pojednávaní ďalej vypočul znalcov PhDr. N. J., MUDr. J.Z.N. Č., MUDr. N. X., oboznámil zvukový záznam a listinné dôkazy.

Obžalovaný R. X. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že to čo sa mu kladie za vinu je výmysel, v danom čase bol na úplne inom mieste, bol s bratom D. X. a trestný čin nespáchal. Nevie si vysvetliť, prečo obžalovaný U. Y.P.Q. vypovedá o jeho účasti na trestnej činnosti. Na otázku prokurátorky obžalovaný popísal čo robil dňa 31.1.2011. V ten deň od rána bol v dome jeho nevlastného brata Ľ. Y. v Y.Á. na ulici A. Č. XXX. Boli tam so ním D. X., P. X. a brat D. X., títo mu to môžu dosvedčiť. Zhruba do 16:00 hodiny bol u tohto brata doma, potom pred 16:00 hodinou odišiel s mladším bratom D. do mesta, pretože o šiestnástej prišiel nevlastný brat Ľ. a okolo 19:00 hod. sa opäť vrátil do domu nevlastného brata Ľ.. Mimo času od 16:00 do 19:00 hodiny, kedy bol s bratom D.T. v meste, tak bol stále v tomto dome nevlastného brata Ľ. Y. a vždy tam s ním boli jeho súrodenci, títo boli buď s ním v tomto dome alebo boli v dome jeho rodičov, ktorý sa nachádza oproti v tom istom dvore. Noc z 31.1. na 1.2.2011 spal u brata Ľ.G. Y. v Y.. Nasledujúci deň ho polícia zadržala okolo deviatej až desiatej hodiny ráno v Y. na železničnej stanici, kde čakal kamaráta. Po zadržaní povedal to, čo hovorí teraz, že s tým nemá nič spoločné, že sa na mieste činu nenachádzal. Na druhý deň mal konfrontáciu s obžalovaným Y., pri ktorej zistil, že obž. Y. ho obviňuje.

O jeho vzťahu s obžalovaným U. Y. uviedol, že sa poznali asi pol roka. Boli kamaráti, stretávali sa zriedkavo, behom toho pol roka asi dvadsaťkrát. Stretávali sa vonku, v meste, raz som bol aj u neho (U. Y.) doma, bolo to niekedy v mesiaci október 2010. Ich spoločnými záujmami bol futbal, marihuana a to bolo asi všetko. S obžalovaným Y. si išli občas zahúliť marihuanu. Obžalovaný uviedol, že marihuanu si vzal v roku 2010 asi 3-4 krát. V predajni zavraždenej pani O. bol asi pred dvoma alebo tromi rokmi, bol tam nakupovať a vtedy sa ešte s obžalovaným Y. nepoznal. O lúpežnom prepadaní zavraždenej, ktoré sa malo stať pred rokom 2011 nič nevie. Z príbuzných obžalovaného Y. pozná jeho sestru a matku, obe z videnia. Nikdy sa obžalovanému Y., ani jeho sestre nevyhrážal. Na hlavnom pojednávaní sa bol ochotný podrobiť konfrontácii s obžalovaným U. Y.P.Q..

Obžalovaný ml. U. Y. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že dňa 30.1.2011 okolo 14:00 hod. sa stretol s obžalovaným R. X. na cintoríne v Y., pričom deň predtým sa dohodli, že pôjdu spolu lúpiť. Obžalovaný X. vravel, že to bude rýchlovka, že tam len prídu, zoberú peniaze a bude všetko v poriadku. Po spoločnej dohode vošli do obchodu na ulici G., kde som obžalovaný Y. vytiahol z vrečka nožik a začal pýtať peniaze od predavačky. V tom mu obžalovaný X. vytrhol z ruky nož, prešiel za výdajný pult a niekoľkokrát bodol predavačku. Nato zostal obžalovaný Y. stáť, nevedel čo má robiť, či má utiecť. Na to obžalovaný R. X. chytil fľašu slivovice a začal kričať „Ty kurva skap už, skap už“ a niekoľkokrát udrel predavačku s fľašou. Potom pristúpil obžalovaný X. k nemu a povedal, že ak toto niekomu povie alebo ho prezradí, tak dopadne ako tá predavačka alebo tak dopadne jeho rodina. Dal mu nož do ruky, ktorý bol zakrivený, vyšli z obchodu a išli sme smerom k obžalovanému Y. domov. Na hlavnej ceste sa rozdelili, obžalovaný Y. išiel domov, kde nožik schoval pod schody a zostal doma. To je všetko, čo sám k veci uviedol. Ďalšie skutočnosti boli zistené z otázok, ktoré mu kládli procesné strany resp. súd. Do predajne vošli asi o 14.15 hod. Nož vzal obžalovaný Y. z domu, dohodli sa na tom s obžalovaným X. deň predtým, nož mal slúžiť na zastrašenie. Pokiaľ v prípravnom konaní vypovedal odlišne, tak pravda je to, čo vypovedal na hlavnom pojednávaní. Obžalovaný X. sa mu niekoľkokrát vyhrážal, že zabije jeho sestru a jej nejakou ublíži a že ublíži aj jemu (obž. U.. Y.). Obžalovaný Y. tiež uviedol, že R. X. ako páchatel uviedol aj na polícii pri konfrontácii, no oni mu neverili. V októbri alebo novembri roku 2010 bol za ním obž. X. s tým, že ho navádzal, aby išli urobiť lúpež, obžalovaný Y. s tým nesúhlasil. Raz sa stalo, že obžalovaný X. prišiel aj so svojím menším bratom k nemu domov a hovoril mu, že bol vylúpiť obchod, kde pracovala zavraždená p. O.Á., že zobral asi 20 euro a že sa tam ešte vráti. Obžalovaný X. mu hovoril často, žeby mali ísť konkrétne vylúpiť obchod pani O.. O svojom vzťahu k obžalovanému X. obžalovaný Y. uviedol, že sa poznali asi rok a pol predtým ako sa vražda stala. Chodieval k nemu domov asi 2-3 krát za mesiac, väčšinou ráno alebo doobeda, keď boli rodičia v práci. Dali si spolu trávu a rozprávali sme sa. S obžalovaným X. bol kamarát, do toho dňa kedy sa stala vražda nemali nejaký vážnejší konflikt medzi sebou. O priebehu útoku na p. O. obžalovaný uviedol, že videl bodnutie nožom viackrát, bolo to možno až desaťkrát. Napadnutá p. O. začala kričať a podľa obžalovaného ju pichol obžalovaný X. z hnevu. Priebeh samotného fyzického útoku na poškodenú O. opísal obžalovaný tak, že obžalovaný X. stál za pultom pri kase, on stál tiež za pultom ale za mrazákom, obžalovaný X. stál pred ním. X. držal nož v pravej ruke. Bodal ju do brucha, bodal ju aj do hrude aj do tváre. Predavačka najprv stála a potom padla na zem. Bodal ju aj potom, čo padla na zem. Keď predavačka stála, tak obžalovaný X.I.Q. ju bodal z boku a keď spadla, tak ju bodal zvrchu. On stál celý čas za obž. X.Í.X.. Po tom, ako mu obžalovaný X. podal do ruky nož, obžalovaný Y. si ho schoval do vrečka. Nož bol od krvi. Z predajne obžalovaný zobral zopár drobných z pultu, ktoré tam ležali voľne položené. Obžalovaný X. zobral cigarety. To bolo všetko čo zobrali. V predajni bola otvorená pokladňa. Z tejto pokladne pani predavačka všetky peniaze dala von na pult, bolo to po tom ako obžalovaný Y. od nej začal pýtať peniaze. Všetky peniaze dal obžalovaný Y. mame, X. nič nedal. Keď sa potom rozchádzali pri hlavnej ceste, tak mu obž. X. povedal, že to nesmie nikomu povedať, vyhrážal sa, že ak to povie, tak jeho sestra dopadne rovnako ako tá predavačka. Do obchodu zavraždenej išiel s tým úmyslom, že chce peniaze. Oblečenie, ktoré na sebe v čase skutku mal vydal policajtom, dobrovoľne. Či tie veci mama predtým oprala, to už uviesť nevie. Obžalovaný priznal, že pred vraždou si dal doma trávu. Pred tým ako vošli do obchodu zavraždenej, keď išiel na cintorín, tak prvý dom v ulici na ľavo sedáva taký straší pán v aute a toho videl.

Obžalovaný U. Y. bol opakovane vypočutý v prípravnom konaní, pričom na hlavnom pojednávaní sa v podstatných bodoch odchyľoval od svojich výpovedí v prípravnom konaní. Prokurátorka navrhla z uvedeného dôvodu prečítať výpovede obžalovaného z prípravného konania, súd tomuto návrhu vyhovel a podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítal výpovede obžalovaného U. Y. z prípravného konania z čl. 81-84, 85-87, 89-93. Zároveň obžalovaného požiadal o odstránenie rozporov medzi týmito jeho výpoveďami.

Vo výpovedi v procesnom postavení obvineného v prípravnom konaní dňa 3.2.2011 vypovedal, že poškodenú O. nezabil, o vražde sa dozvedel z televízie. okolo 17.00 hod. vošiel do potravín, kde videl na zemi pani O., pri bruchu boli kvapky krvi, na sebe mala biely plášť, na ktorom si všimol krv. Myslel si, že je mŕtva. Prešiel poza pult, spod pultu zobral fľašu slivovice, dve krabičky cigariet a z kasy peniaze asi 10 euro, z ktorých dal matke 2,50 euro. Predtým ho policajti vypočúvali ako svedka a prakticky ho nútili, aby sa priznal a on sa priznal preto, aby mal od nich pokoj. Policajtom povedal aj to, že ho predtým X. nahováral na vykradnutie obchodu pani O.. On sa teda na polícii priznal k vražde ale nebola to pravda. Rozpor medzi touto výpoveďou zo dňa 3.2.2011 a výpoveďou na hlavnom pojednávaní obžalovaný vysvetlil tak, že 3.2.2011 vypovedal tak preto, že sa bál niečo povedať. Viackrát sa mu obžalovaný vyhrážal, preto som sa bál o svoju rodinu.

Pri svojej ďalšej výpovedi v prípravnom konaní dňa 4.2.2011 obžalovaný zmenil svoj postoj k vyšetrovanej trestnej činnosti a priznal sa k usmrteniu poškodenej O.. Popísal spáchanie skutku v podstate rovnako ako je uvedené v skutkovej vete obžaloby s tou podstatnou odchýlkou, že celý skutok spáchal sám. Uviedol, kde ukryl nôž ktorý si na spáchanie prepadnutia vzal z domu. Do obchodu poškodenej šiel z úmyslom lupiť. Keď poškodenej začal kričať opakovane ju bodol nožom a udrel po hlave fľašou slivovice.

Rozpor medzi touto jeho výpoveďou zo dňa 4.2.2011 a výpoveďou na hlavnom pojednávaní obžalovaný vysvetlil tak, že vraždu zobral na seba, pretože nechcel, aby sa stalo niečo jeho rodine. Nevedel vysvetliť, prečo v prípravnom konaní uviedol, že som dal mate 2,5 Eura a na hlavnom pojednávaní uviedol, že som jej dal 10 Euro teda všetky peniaze. Nepamätá sa, prečo v prípravnom konaní uviedol, že predavačku udrel dvakrát fľašou po hlave a na hlavnom pojednávaní o týchto úderoch nič nepovedal. Keď v prípravnom konaní vypovedal, že bodol predavačku 3-4 krát a na hlavnom pojednávaní povedal, že ju X. bodol asi desaťkrát, tak ohľadne tohto je pravda to, čo povedal na hlavnom pojednávaní. V prípravnom konaní klamal, nevie povedať prečo klamal.

Obžalovaný bol konfrontovaný aj so svojou ďalšou výpoveďou v prípravnom konaní zo dňa 10.3.2011. V tejto výpovedi obžalovaný U. Y. zmenil svoju výpoveď oproti svojim predchádzajúcim výpovediam zo dňa 3. 2. 2011 a 4. 3. 2011. Tak ako pri predchádzajúcich výpovediach obžalovaný uviedol že na lúpeži v obchode zavraždenej pani O. sa dohodli s obžalovaným X. deň predtým, obžalovaný X. povedal obžalovanému Y., aby z domu zobral nôž. Pred trestným činom sa stretli na cintoríne a spolu išli do obchodu zavraždenej. Obžalovaný Y. mal na sebe okolo úst šál bielo červenej farby a obžalovaný R. U. predtým ako vošli do obchodu si nasadil na hlavu čiernu kuklu. Obžalovaný Y. vytiahol nôž, vošli do obchodu a obžalovaný Stena zakričala na predavačku, aby dala peniaze. Táto pani začala kričať, obžalovaný X. pristúpil k nej a zozadu ju chytil, pričom predavačka kričala silnejšie a silnejšie, tak ju obžalovaný Y. dvakrát pichol nožom do brucha. Obžalovaný X. ju sotil na zem zobral obžalovanému Y. z ruky nôž. Predavačka stále kričala, obžalovaný Stena zobral z kasy 10 euro a utiekol domov, obžalovaný X. tam zostal. Asi o pol hodinu prišiel za ním obžalovaný X., podal mu nôž, ktorý bol už zakrivený, povedal mu, aby ho schoval, že žiadne peniaze tam neboli a že ho niekde čaká nejaký chlapec a musí sa ponáhľať. Nožik obžalovaný Y. schoval na povale rodinného domu, v ktorom býval. Potom ako obžalovaný Y. pichol predavačku, obžalovaný X. hľadal v obchode peniaze, hľadal ich vzadu, bola tam taká stolička. Obžalovaný Stena poprel, že by predavačku udrel fľašou do hlavy, ako i to, že by z predajne odcudzil nejaké cigarety. Odcudzil iba 10 euro z pokladne, zobral jednu 5 eurovú bankovku, dve dvojeurové mince a jednu z jednoeurovú mincu. Obžalovaný ďalej uviedol, že keď mu obžalovaný X. vzal z ruky nôž, čepeľ noža bola rovná ak, no keď mu tento nôž obžalovaný X. doniesol domov, táto čepeľ už bola zakrivená. Pri odchode obžalovaného Stenu z predajne napadnutá predavačka ešte žila, stále kričala. Skutočnosť, že zavraždená pani O. bola bodnutá viac ako dvakrát, ako i to, že bola udretá fľašou sa obžalovaný dozvedel od policajtov. Obžalovaný nevedel vysvetliť odkiaľ vedel, kde sa nachádzala fľaša slivovice, tak ako to uviedol vo svojej predchádzajúcej výpovedi. Nebol ochotný podrobiť sa konfrontácii s R. X.Í., bol ochotný podrobiť sa testu na detektore lži.

Rozpory medzi touto jeho výpoveďou z prípravného konania a výpoveďou na hlavnom pojednávaní obžalovaný vysvetľoval takto: nevie prečo v prípravnom konaní uviedol, že si obžalovaný X. nasadil kuklu a na hlavnom pojednávaní nič nepovedal. Nie je to pravda, že si nasadil kuklu, vtedy bol na tomto výsluchu pod tabletkami, mal tabletky na spanie a na ukludnenie. Nevie vysvetliť, prečo v prípravnom konaní uviedol, že obžalovaný X. chytil zozadu predavačku a on ju pichol do brucha a na hlavnom pojednávaní vypovedal inak. Žiadne chytenie predavačky nespomenul a uviedol, že ju pichol X.. Toto nevie vysvetliť, na tú výpoveď z prípravného konania si nespomína. Všetky ďalšie rozpory medzi touto výpoveďou a jeho výpoveďou na hlavnom pojednávaní vysvetliť nevie, pretože si na tú výpoveď vôbec nespomína a ani si ju nečítal. Po nahliadnutí do vyšetrovacieho spisu obžalovaný na hlavnom pojednávaní potvrdil, že podpis pod jeho menom na čísle listu 93 (posledná strana zápisnice o jeho výsluchu zo dňa 10. 3. 2011) je jeho vlastným podpisom.

Obžalovaný R. X. bol ochotný na hlavnom pojednávaní podrobiť sa konfrontácii s obžalovaným U. Y., obžalovaný U. Y. však vykonanie takéhoto úkonu odmietol.

V prípravnom konaní bola dňa 17. 8. 2011 vykonaná konfrontácia medzi oboma obvinenými a zápisnicu o vykonaní tejto konfrontácie súd na hlavnom pojednávaní oboznámil ako listinný dôkaz. Pri konfrontácii obaja obvinení zhodne uviedli, že sa navzájom poznajú a že boli kamaráti. Obžalovaný U. Y. sa odmietol vyjadriť k samotnej udalosti, skutku pre ktorý je trestné stíhaný. Uviedol iba, že obžalovaný R. X. to urobil s ním a ďalej sa tomu vyjadrovať nechcel, uviedol, že má svoje dôvody a udalosť opíše pred súdom. Obžalovaný U. Y. opakoval, že obžalovaný X. tam bol s ním, no opisovať to nechcel. Obžalovaný Y. ďalej uviedol, že obžalovaný X. sa mu mal vyhrážať nasledujúci deň po udalosti, pričom mu volal

na sestrin telefón. Keď sa ho obhajkyňa obžalovaného X. spýtala, čo mu obžalovaný X. povedal pri telefonickom rozhovore dňa 1.2.2011, obžalovaný Y. na túto otázku odmietol odpovedať a rovnako odmietol odpovedať i na ďalšie otázky.

Svedkyňa Š. J. vypovedala na hlavnom pojednávaní zhodne ako v prípravnom konaní, kde uviedla, že býva v Y. na ulici G. Č. XXX/XX, oproti rodinnému domu nebohej pani O.. V deň keď bola pani O. usmrtená okolo 17.50 hodiny sa vrátila do miesta bydliska z Dunajskej Stredy a všimla si, že bránka na rodinnom dome pani O. bola otvorená a v jej obchode sa nesvietilo. Pripadalo jej to nezvyklé, pretože pani O. v čase o 16.30 hodine až 17.00 hodine pravidelne zatvárala obchod a po zatvorení obchodu okamžite zatvárala aj bránku na jej rodinnom dome. Vzhľadom na jej vysoký vek si svedkyňa myslela, že sa jej mohlo niečo stať. Preto išla pre susedu T., s ktorou prešli k obchodu a skúsili otvoriť dvere, čo však nešlo a preto na dvere búchali, no na búchanie sa im nikto nezval. Vtedy išiel z domu pán U., ktorého oslovili, aby sa išiel pozrieť dozadu na pozemok, či sa tam náhodou pani O. nepošmykla a nespadla. Pán U. asi dvakrát obišiel okolie domu, ale nič nezistil. Svedkyňa potom zavolała dcéru pani O., p. J. N. a požiadala ju, aby zavolała svojej mame. Po chvíli J. N. zavolała svedkyňu späť a povedala jej, že jej mama telefón neberie a povedala, že príde za nimi. Svedkyňa spolu s pani T. a pánom U. počkali na príchod pani N., s ktorou prišiel aj jej manžel. Potom niekto z nich otvoril dvere, vošiel dnu a zasvietil svetlo v chodbe. Potom nasledoval len plač a niekto zavolał záchranku. Lekárka zo záchranky povedala len to, že pani O. je mŕtva. Svedkyňa sa v minulosti zavraždená nesťažovala, žeby mala s niekým problémy, ale pani T. svedkyňa hovorila, že jej sa pani O. sťažovala, že tam za ňou chodia nejakí chlapci, že od nej pýtajú peniaze, možno aj alkohol. Svedkyňa tiež uviedla, že sa so zavraždenou poznala, boli susedky a chodila k nej nakupovať. Zavraždená mávala peniaze v zásuvke, ktorá sa nachádzala v stole, resp. v pulte, z ktorého obsluhovala. Ohľadne oboch obžalovaných svedkyňa uviedla, že ich nepozná a prvýkrát ich videla až pri vyšetrovaní. Rovnako nevidela žiadneho z obžalovaných v obchode u pani O.G.Q. alebo v blízkosti tohto obchodu.

Svedok H. U. vypovedal na hlavnom pojednávaní v časti zhodne ako v prípravnom konaní. Situáciu okolo nájdenia zavraždenej p. O. popísal v podstate zhodne ako svedkyňa Š. J.. Do obchodu vošli spolu so svedkom X. N.Š.W., ktorý prvý našiel p. O., ako leží za pultom na zemi v kaluži krvi. Pokúsil sa jej nahmatať tep. Následne obaja svedkovia vyšli z obchodu von a niekto zavolał záchranku. Svedok tiež uviedol, že mu nebohá pani O. spomínala, že tam párkrát boli nejakí mladí chlapci, ktorých nepoznala a ktorí chceli alkohol a nechceli zaplatiť. Nespomínala, žeby ju chceli okradnúť, zobrať jej peniaze. Povedala, že obchod už zavrie, že má boľavé nohy a už nevládze. Pani O. si doma peniaze nenechávala. Svedok žiadneho z obžalovaných nepozná. Z dôvodu rozporov medzi výpoveďou svedka na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní dňa 31.8.2011, súd prečítal jeho výpoveď z prípravného konania a požiadal svedka o vysvetlenie rozporov. Svedok nevedel vhodne vysvetliť, prečo v prípravnom konaní hovoril, že mu pani O. hovorila, že ju už dvakrát chceli vylúpiť, že tí čo ju chceli prepadať mali kapucňu, žeby ich spoznala a už by im neotvorila. Rovnako nevedel vysvetliť, prečo neuviedol na hlavnom pojednávaní to, čo vypovedal v prípravnom konaní, že mu spomenula nebohá p. O., že sa jej niekto vyhrážal a že ten, ktorý sa ju snažil prepadať bol jeden. Svedok uviedol, že u policajtov vypovedal pravdu.

Svedok X. N., zať zavraždenej J. O., vypovedal na hlavnom pojednávaní zhodne ako v prípravnom konaní. Obsahovo v podstate rovnako ako svedkovia J.Í.X. a U. popísal situáciu ohľadne nájdenia zavraždenej p. O.. Podľa jeho výpovede do obchodu, bezprostredne pred nájdením tela zavraždenej, vstúpila prvá jej dcéra J. N.Á.X. a následne do predajne vošli svedok N.Š. a svedok U.. Svedok aj so svojou manželkou prehovárali zavraždenú, aby zatvorila predajňu, najmä po tom ako bola dvakrát prepadaná. Prvýkrát sa podarilo páchatel'a chytiť a bol vzatý do väzby, v druhom prípade, keď bola prepadaná s nožom, bolo to niekedy v novembri, tak sa páchatel'a chytiť nepodarilo. Svedok tiež uviedol, že obžalovaných v obchode nebohej svokry alebo v obci nevidel, prvýkrát ich vidí na hlavnom pojednávaní.

Svedkyňa M. D. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že oboch obžalovaných pozná najmä cez ich sestry, viac sa kamaráti s P. X. a X.Q. Y., cez nich sa pozná aj s oboma obžalovanými. Stretávala sa s nimi ako partia. K žiadnemu z nich nemá bližší citový vzťah a rovnako nemá dôvod sa na nich hnevať. V ten deň, 31.1.2011 pomáhala v pohostinstve Krokodíl v Y. mame, ktorá tam pohostinstve pracuje a vie, že vo večerných hodinách teda medzi 17.00 a 18.00 hod. prišiel do pohostinstva oblažovaný R. X. a pýtal od jej mami cigarety pre sestru, či mu tieto dá na sekeru. Na to mu mama svedkyne povedala, že nech si sestra príde pre cigarety sama. Obžalovaný R. X. svedkyňa vtedy

dlhoval nejaké peniaze, mohlo to byť tak do 25 Euro a vtedy za ňou v pohostinstve prišiel a povedal, že jej tieto peniaze zajtra vráti. Keď sa ho spýtala odkiaľ bude mať peniaze, obžalovaný dopovedal, aby sa nestarala. V skutočnosti jej obžalovaný X. nevrátil peniaze ani na druhý deň, ani neskôr. Neskôr vo svojej výpovedi uviedla, že obžalovaný X. jej sľuboval v minulosti vrátenie peňazí dva alebo trikrát, no nikdy ich nevrátil. Neskôr mama svedkyne z pohostinstva odišla domov a asi o 19.00 hodine jej volala, že pani O. zavraždili. Ešte predtým ako mama odišla z reštaurácie domov, prišla sestra obžalovaného - P. X. pre cigarety, tieto si zobrala od mamy na dlh. P. X. bola celá taká vyháňaná a bola nesvoja keď prišla do reštaurácie. V reštaurácii sa zdržala asi päť minút a potom odišla. Obžalovaný X. býval buď u pána U. alebo u svojich rodičov v Y.. Pokiaľ ide o pani O., svedkyňa zvykla chodiť k nej do obchodu a nakupovať. Pri týchto návštevách obchodu tam viackrát stretla aj obžalovaného Y., ktorý tam tiež chodil nakupovať. Raz, keď bola svedkyňa v obchode pani O., tak išiel po ulici okolo obchodu obžalovaný X. aj s nejakou partiou chlapcov a vtedy jej pani O.Á. povedala, že tento chlapec ju raz zbil, okradol a vyhrážal sa jej, že ju zabije. Myslela tým R. X., ktorého presne označila spomedzi partie chalanov, ktorí išli okolo. Pri tejto príležitosti ju pani O. poprosila, aby zatvorila dvere na obchode a zamkla. Svedkyňa vtedy videla zreteľne, že tým chlapcom, ktorého označila poškodená bol práve obžalovaný X.. Obžalovaný U. Y. podľa svedkyne asi v tejto skupine chlapcov nebol. Táto situácia sa odohrala možno mesiac predtým, ako sa stala vražda.

Svedkyňa N. X. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že k samotnému skutku vraždy nevie vypovedať nič, o tomto sa dozvedela keď pre ňu prišli policajti do práce a oznámili jej, že ju chcú vypočuť v tejto súvislosti. S obžalovaným R. X. sa pozná asi dva roky. Spoznala ho cez jeho sestru P. X., s ktorou spolu chodievali von s partiou. S obžalovaným X. pracovala v rovnakom závode Fekolíny v Sládkovičove, on tam pracoval asi mesiac alebo dva. Niekedy na jeseň 2010 sa stretla s X. Y. a tá sa jej spýtala, že či počula, že R. X. vykradol pani O.K.T. za 20 Euro a že chce vykradnúť trafikku v Galante. X. Y. hovorila, že toto počula, že to mal povedať obžalovaný X. obžalovanému Y.. Raz si od svedkyne požičal 10 Euro, bolo to v lete v roku 2010, tieto peniaze jej nevrátil aj napriek tomu, že jej to viackrát sľúbil. Obžalovaný si zvykol pýtať peniaze od jej sestry G. X., priateľovi jej sestry to vadilo. Obžalovaný posielal za sestrou aj svojich súrodencov, ktorí pýtali peniaze. Ohľadne obžalovaného U. Y. uviedla, že jeho sestra X. Y. je jej kamarátka, s obžalovaným sa bližšie nestretávali. Poznala sa s ním, keď sa stretli tak sa pozdravili. Do obchodu pani O. moc nakupovať nechodila, no vídavala niekedy, že obžalovaný X. alebo obžalovaný Y. stoja pred jej obchodom, spolu ich tam nevidela stáť. Ani raz ich nevidela vnútri v obchode u pani O.. S X. Y. sa svedkyňa po vražde tiež stretla, táto sa jej pýtala čo vypovedala, no svedkyňa jej to nepovedala, pretože od policajtov dostala príkaz, že nemá s nikým hovoriť o tom, čo vypovedala. Pri konfrontácii svedkyne s jej predchádzajúcou výpoveďou z prípravného konania svedkyňa uviedla, že raz videla obžalovaného X. vychádzať hore po schodoch z priestorov obchodu p. O.K.T..

Svedkyňa X. Y., sestra obžalovaného U. Y. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní vypovedala zhodne ako v prípravnom konaní. Vo svojej výpovedi uviedla, že dňa 31.1.2011 bol ich otec v práci. Brat, obžalovaný U. Y. a mama boli doma. Predtým, ako svedkyňa odchádzala do roboty obžalovaný spomínal, že si pôjde zahrať futbal na vedľajšiu ulicu od ich domu. Svedkyňa z domu odišla okolo 13.30 hodiny a do práce išla vedľa obchodu zavraždenej pani O.. Vtedy videla i pani O.. Okolo osemnástej hodiny sa v práci od svojho kolegu dozvedela čo sa stalo s pani O. a keď sa vracala z práce domov na ulici kde mala obchod zavraždená bolo veľa policajtov. Keď prišla domov - asi od 20.25 hodiny, povedala mame čo sa stalo. Neskôr to videli aj v správach. Brat svedkyne, obžalovaný U. Y. bol doma tiež, správal sa pokojne a nemal žiadne výkyvy nálady. Zo žartu ešte bratovi kontrolovala veci, no brat sa nesprával nejako zvláštne. Na jeho veciach si nič nevšimla, žiadne stopy po krvi. Svedkyňa sa s bratom rozprávala, že zavraždená zomrela hnusne. Pokiaľ ide o vzťah jej brata k obžalovanému X.I.Q., tak títo sa pred vraždou poznali spolu asi rok. Väčšinou to bolo tak, že obžalovaný X. vyhľadával jej brata, pretože jej brat mal iného najlepšieho kamaráta - W. X.G.. Väčšinou sa stretávali s X. u nich doma, svedkyňa nebola často prítomná pri týchto rozhovoroch. Niekedy spolu chodievali von, tam s nimi tiež nechodievala. Svedkyňa uviedla, že obžalovaný X. navádzal jej brata na lúpež, ktorú potom u nebohej O. urobil sám a tiež ho navádzal na to, aby spolu v Galante vykradli trafikku. To, že ho navádzal na lúpež u J. vie svedkyňa od svojho priateľa N. F., ktorý to vedel od obžalovaného U.Í.X. Y.. To o tej trafike v Galante svedkyňa povedal samotný obžalovaný. Neskôr obžalovaný potvrdil svedkyňi i to, že ho obžalovaný X. navádzal na vykradnutie obchodu. Obžalovaný Y. nechodil do školy, ani nepracoval, nemal vlastný príjem a peniaze si pýtal od mamy, ktorá mu ich väčšinou dala. Boli to menšie sumy, 2 eurá a pod. S kamarátmi zvykol tipovať stávky na zápasy, niekedy vyhral a z toho mal nejaké peniaze. V ten deň 31.1.2011 vyhral pri stávkovaní asi 2,5 Euro, peniaze si rozdeľovali s W. X.Š.. Obžalovaný

X. si svedkyňi, ani od iných členov jej rodiny peniaze nepýtal, videl, že veľa peňazí nemajú a žijú od výplaty do výplaty. O povahe svojho brata, obžalovaného U. Y. uviedla, že bol lenivý, no nemal výbušnú povahu a snažil sa skôr vyhýbať väčšine konfliktných situácií, vyhýbal sa i riešeniu problémov, mal také detinské myslenie. Bavilo ho hrať futbal, stávkovať a nie riešiť dôležité veci. Bol taký nezrelý, detinský, no agresívny určite nebol. Jeho kamaráti boli na prvom mieste, snažil sa im vždy pomáhať. Bol tej povahy, že pokiaľ mal pri sebe ľudí so silnejšou povahou, tak sa im prispôboval, nechal sa nimi ovládať. Aj ohľadne priateľstva medzi mojím bratom a obžalovaným X. bolo evidentné, že X. je ten dominantný, lebo X. chodil za jej bratom a nie naopak. Vo vzťahu k bratovi tiež uviedla, že pokiaľ ide o alkohol, tak si občas s kamarátmi vypil, keď niečo oslavovali. Ak ide o drogy tak vie, že si sem tam dal s kamarátmi marihuanu, žeby bral tvrdé drogy nevie.

K udalosti s prepadnutím a vykradnutím obchodu pani O., ku ktorému došlo ešte pred jej vraždou svedkyňa vypovedala, že bola som prítomná situácie, kedy asi o tri dni nato ako vykradli pani O. prišiel obžalovaný X. aj so svojím malým bratom D. k ním domov, prišli zozadu cez záhrady a rozprával sa s jej bratom obžalovaným U. Y.P.Q.. Oni dvaja ju nevideli, stála za rohom v domu, asi na dva kroky a počula, ako obžalovaný X. povedal jej bratovi, že p. O. vykradol on, mala u seba iba 20 eur a že ja sa tam vráti a tú starú kurvu dobodá. Svedkyňa potom išla dovnútra, hneď na to prišiel jej brat a povedal jej to, čo na vlastné uši počula. Od tejto záležitosti sa jej brat snažil vyhýbať obžalovanému X., povedal jej, že keď ho príde X. hľadať, aby mu povedala, že nie je doma. Dvakrát sa pred obžalovaným X. zatajil, keď ho bol doma hľadať.

Na ďalšom odročenom hlavnom pojednávaní, ktoré sa konalo potom, ako súd vypočul svedkyňu X. Y., táto požiadala o doplnenie svojej výpovede z predchádzajúceho hlavného pojednávania. Potvrdila správnosť svojej predchádzajúcej výpovede na hlavnom pojednávaní a uviedla, že svoju výpoveď sa rozhodla doplniť preto, že vzhľadom na uplynutie dlhšieho času od toho čo sa táto vec stala, ako i preto, že bola v strese pri výpovedi na pojednávaní, si na súde nespomenula na všetky okolnosti, ktoré súvisia s prípadom a spomenula si na ne hneď ako prišla domov. Svoju výpoveď chce preto doplniť o nasledovné. Na druhý deň po tom ako sa mala tá udalosť stať, prišli domov vyšetrovatelia z polície, zobrali jej brata U.Í.X. Y. a keďže bol mladistvý, svedkyňa s ním išla ako doprovod. Pri jeho výpovedi už nemohla byť, tak ho čakala vonku. Na tento druhý deň mal obžalovaný celý deň oblečené to isté oblečenie, ktoré mal oblečené deň predtým. Na tretí deň mal doobeda znovu oblečené tie isté veci, ktoré mal v predchádzajúci deň, aj v deň predtým. Keď prišli pre neho vyšetrovatelia tak mama trvala na tom, aby si prezliekol iné veci s čím on nesúhlasil, trval na tom, že si nechá tie isté veci. Jediné čo si prezliekol bola mikina čiernej farby s nejakými kockovanými vzormi a s nápisom X-man, tú mu mama vyprala. Na tieto veci som si svedkyňa spomenula sama. Svedkyňa tiež vie, že obžalovaný X.X. je závislý na pervitíne. Pred štyrmi rokmi, sa aj s jej priateľom N. F. stretla s obžalovaným X. a na vlastné uši počula ako obžalovaný X. jej priateľovi hovorí, že ide do Serede kúpiť si pervitín.

Svedkyňa H. Y., matka obžalovaného U. Y. na hlavnom pojednávaní vypovedala zhodne ako v prípravnom konaní. Pri svojej výpovedi opísala deň 31.1. 2011 takto. Svedkyňa sa s jej dcérou X.Í. a synom U. zobudili približne o deviatej hodine, deti sa naraňajkovali a svedkyňa dala prať veci. Dohovárala obžalovanému, aby napísal žiadosť na úrad práce, nakoľko ho vyhodili zo školy a na tomto úrade sa mal evidovať. Potom sa s ním pohádala, ohľadne jeho spôsobu života, keď mu vytykala, že nepracuje. Okolo jedenástej hodiny sa obžalovaný obliekol tresol dverami a odišiel preč. Vrátil sa asi okolo dvanástej hodiny a doniesol svedkyňi 2 eura, o ktorých povedal, že cez víkend tipovalo s W.Z.U., a dnes si prevzal výhru z tipovania. To svedkyňi neskôr potvrdil aj W. X.. Potom obžalovaný začal vypisovať tlačivo na úrad práce a asi od 13.35 hodiny dcéra X. odišla z domu do práce. O 10 až 15 minút nato odišiel obžalovaný von, svedkyňi povedala, že bude na záhrade. Svedkyňa cez okno videla, že obžalovaný je v záhrade pri kôlmi a s niečím tam manipuluje. Asi po 14.35 hodine jej obžalovaný povedal, že ide za kamarátmi, následne ho počula preskakovať múrik a domov sa vrátil asi o 17.30 hodine. Svedkyňa mu potom prikázala, aby nasekal drevo na kúrenie, čo obžalovaný urobil. Okolo devätnástej hodiny sa okúpala a potom spolu so svedkyňou pozerali televízor. Po príchode domov sa správal obžalovaný úplne normálne, svedkyňa na ňom nevidela žiadne rozrušenie, veci na oblečenie krvavé nemal, pričom tieto mal oblečené nasledujúci deň a tiež aj ten deň, keď bol zadržaný. Po tom, ako dcéra prišla z práce a rozprávala sa so svedkyňou, že počula o zabití pani O.. Na tento ich rozhovor sa zobudil obžalovaný a keď sa to dozvedel, že bola pani O. zabitá, tak reagoval normálne, nie neobvykle, nevidela na ňom žiadnu zmenu v normálnom správaní. O vražde pani O. sa svedkyňa dozvedela v ten večer z nočných televíznych novín vysielaných na Markíze, pamätá si, že to hlásila Marianna Ďurianová. Meno R. X.I.Q. svedkyňa pozná od oboch svojich detí. Hovorili o ňom nie v dobrom, že má za sebou nejakú trestnú minulosť a dokonca, že dvakrát prepadol pani J.N.W., toto počula nielen od detí, ale aj od iných ľudí v

Y., ale počula i tom, že kvôli tomu, že ho pani J. udala pri tom jednom prípade, že sa vyhráždala jej zabitím. Jej syn, obžalovaný U. Y. vykradol asi pred rokom cintorín, vtedy ho za to zbila. Syn na túto záležitosť s krádežou na cintoríne reagoval tak, že keď som ho zbila, tak utiekol do kôlne, tam si sadol a plakal. V období keď sa stala táto krádež na cintoríne boli so správaním syna problémy, prestal chodiť do školy, túlal sa aj niekoľko dní mimo domu, nerešpektoval ju, a preto po porade so sociálnym pracovníkom na úrade práce navrhla, aby syna umiestnili na nejaký čas do polepšovne, kde sú aj odborní psychológovia, ktorí by mu vedeli pomôcť. Pokiaľ ide o vzťah syna k jeho otcovi, tento bol zlý, jeho otec sa k nim všetkým zle správal, psychicky ich týral, obžalovaného aj zbil. Keď sa tak stalo obžalovaný reagoval vždy rovnako, utiekol z domu a rozplakal sa. O krvavom noži, ktorý sa našiel u nich pri domovej prehliadke jej obžalovaný povedal, že mu X. ten nôž dal, prikázal mu, aby ho schoval u neho doma v kôlne, aby ho tam policajti našli a uverili priznaniu jej syna, že tú vraždu spáchal on. Syn jej tiež povedal, že X. sa mu vyhráždala, že ak to neurobí tak ho zabije, resp. zabije jeho sestru X.. O vzťahu jej syna s obžalovaným X., svedkyňa uviedla, že vie určite, že neboli najlepší kamaráti. X. k nim chodil v čase keď nebola doma. Syn jej povedal, že ho X. navádzal, aby išli vykradnúť trafikku v Galante, ale do toho vstúpil jeho kamarát W. X., ktorý mu povedal, aby to nerobil, nech sa nedostane do problémov. Vo vzťahu so svojimi rovesníkmi bol syn veľmi ovplyvniteľný, viac dal na kamarátov ako na svedkyňu a títo kamaráti to veľmi zneužívali a obžalovaný sa im podriaďoval. O jeho správaní svedkyňa tiež uviedla, že keď v minulosti niečo urobil, tak takéto záležitosti riešil útekmi. Keby bol svedkom takejto vraždy, domov by vôbec neprišiel. Svedkyňa o obžalovanom ešte uviedla, že je trochu labilný a prchký, rýchlo sa nahnevá, ale ho to aj rýchlo prejde. Keď sa nahnevá nakričí za svedkyňou a potom ide preč.

Svedok L. Y., nevlastný brat obžalovaného R. X. pri vypočutí na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní. Uviedol, že s obžalovaným R.W.N. X. si nevychádza dobre, neberie ho ani ako svojho súrodencu, skôr ho berie ako známeho. Obžalovaný k nim chodil vlastne preto, lebo chodil za svojou sestrou P. X., ktorá bývala u neho v dome. V ten deň, kedy usmrtili pani J. (poškodenú O.) sa svedok vrátil domov z práce v čase medzi 15.45 - 16.00 hodinou a v dome našiel obžalovaného R. X., ktorý bol schovaný za dverami izby. Do domu vošiel s D., D. a P. mu vyšli naproti do práce, no minul sa s nimi a preto sa nestretli. Obžalovaného X. ihneď poslal z domu preč a vravel, aby sa vrátil, až keď sa vonku zotmie. Nechcel, aby ho v dome našiel jeho otec, ktorý sa na neho hnevá. Otec mu tam zakázal chodiť, vyhodil ho z domu, bolo to zrejme kvôli peniazom. Obžalovaný sa vrátil okolo 19.00 až 19.30 hodiny. V čase okolo 20.00 hodiny P. poslala obžalovaného, aby sa išiel spýtať do reštaurácie Krokodíl, či nepošlú balík cigariet. Obžalovaný sa vrátil s tým, že si má P. ísť po cigarety sama a následne obaja odišli do tohto pohostinstva. Vrátili sa asi o 15 minút a potom zostali u svedka. Obžalovaný zostal u svedka až do rána a obaja nasledujúce ráno okolo 6.45 hodiny odišli spolu s domom. Svedok upresnil, že obžalovaného R. X. poslal v ten deň, kedy mala byť zabitá poškodená O. preč z domu okolo 16.00 hodiny a pravdepodobne odišiel aj s D.. Podľa výpovede svedka sa P. a D. s obžalovaným poobede, keď prišiel svedok z práce domov v dome nestretli. O správaní obžalovaného v ten večer, kedy malo dôjsť k vražde svedok uviedol, že obžalovaný bol normálny a nevšimol si na ňom žiadnu nervozitu. O povahe obžalovaného X. svedok uviedol, že je normálna, sice je niekedy prchkejšia, ale v takej normálnej miere ako iní ľudia. Vie, že fajčí, alkohol pije málokedy. Kde bol obžalovaný X. v čase medzi 16.00 a 17.00 hodinou v ten deň, keď sa mal vražda stať svedok nevie, ale myslí si, že bol vonku a prechádzal sa so sestrou D., aspoň takto mu to povedala. O vzťahu obžalovaného X. s D. U. svedok uviedol, že raz boli kamaráti, potom sa pohádali, potom znovu boli kamaráti. Obžalovaný býval v dome, ktorý patril dedovi D. U.. Obžalovaný X. hovoril, že sa s D. U. aj pobili, bolo to preto, že U. ho nahováral, aby vykradli nejakú trafikku v Galante, no R. s tým nesúhlasil.

Svedkyňa P. X., sestra obžalovaného R. X. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že v ten deň 31.1.2011 ráno okolo siedmej hodiny prišla do domu jej nevlastného brata L. Y., ktorý tam už nebol a išiel do práce. V dome som našla brata obžalovaného R. X., ktorý tam spal. Potom odišla znovu domov k mame a keď sa vrátila asi o 7.30 hod. naspäť do domu, tak tam obžalovaný R. X. už nebol. Potom znovu prišla do tohto domu brata L. doobeda a zistila, že obžalovaný tam opäť je, tak sa vrátila domov, zobrala obed a asi o 11.00 alebo 11.30 hod. mu tento obed priniesla do domu, obžalovaný sa naobedoval a až do 15.30 hod. bola s ním v tomto dome. O 15.30 hod. odišla z domu preč, išla čakať nevlastného brata L., ktorý sa vracal z práce a spolu s ňou z domu odišiel aj obžalovaný. Keď sa okolo 16.00 hod. vracala aj s nevlastným bratom L. naspäť do jeho domu, tak tam obžalovaný nebol, prechádzal sa vonku so sestrou D.G.Q.. Asi o 5 alebo 10 minút po tom, čo s bratom L. prišla do domu, prišiel obžalovaný X.. Potom boli všetci spolu v dome u L., rozprávali sa, hrali karty a niekedy okolo 16.30 - 17.00 hod. obž. R. X. odišiel z domu a vrátil sa o 19.00 hod. keď začali televízne noviny. Potom boli

všetci spolu, v čase medzi 19.30-20.00 hod. išla svedkyňa s obžalovaným R. X. pre cigarety do krčmy. Vrátili sa k L., tam boli a prespali tam až do rána. O vražde sa dozvedela v ten večer v správach, ktoré pozerali s bratom R. X.. Svedkyňa to zarazilo, pretože v Sládkovičove sa taká vec ešte nestala, bála sa, no podrobnejšie sa o tom s bratom nebavila. Obžalovaného U.Í.X. Y. osobne nepozná. Nepamätá si, žeby jej brat spomenul obžalovaného U. Y. a nepamätá si, žeby ich videla spolu. Či brat chodil do obchodu zavraždennej svedkyňa uviesť nevedela. S otcom svedkyne si obžalovaný X. nerozumel, boli medzi nimi hádky a tento ho vyhodil z domu. Bolo to zrejme preto, že stratil prácu, nemal peniaze a neprispieval na domácnosť. Obžalovaný X. si niekedy od svedkyne vypýtal peniaze, bol to menší obnos. Podľa svedkyne obžalovaný X. nepije, fajčí podľa toho ako má peniaze, žeby bral drogy o tom nič nevie. S obžalovaným si vychádzali v podstate dobre, nemali medzi sebou žiadne väčšie hádky. Potom ako v televízii videli správu o zavraždení pani O., tak sa správal normálne, chodil do mesta, zháňal si prácu, chodil k nim domov, pomeril sa s otcom, zlepšili sa vzťahy medzi nimi. Kde sa obžalovaný X. nachádzal v čase medzi 16.30 - 19.00 hod. svedkyňa nevie, z domu odchádzal sám. V ten deň, keď sa mala stať vražda mal obžalovaný X. oblečené dlhé modré rifle a červenú mikinu s kapucňou, s nejakým nápisom. Túto červenú mikinu obžalovaný na druhý deň ráno požičal svedkyňi keď išla do práce. Čo mal oblečené deň predtým si nepamätá., tiež si nepamätá čo mal oblečené deň potom. Svedkyňa si rovnako nepamätá, čo mala v ten deň - 31.1.2011 oblečené ona.

Svedkyňa D. X., sestra obžalovaného R. X. na hlavnom pojednávaní uviedla, že dňa 31.1.2011 ráno vstala išla oproti do domu, v ktorom býval jej brat R. X. Y. L. Y.. Tam bola s obžalovaným R. X. až do 15.00 hodiny, kedy vyšli pred dom, kde čakali L. Y., ktorý mal prísť z práce, ako i na súrodencov P. X. a D. X.. L. Y. prišiel medzi 15.10 až 15.20 hodinou, za ním hneď prišli súrodenci P. X. a D. X.. D. povedal obžalovanému, že ho niekto hľadá, načo on s ním odišiel a vrátili sa asi o 5 minút. Potom išli k L. Y. do domu, kde boli asi až do 20.00 hodiny. Potom išiel obžalovaný s P. do pohostinstva kúpiť si cigarety, naspäť sa vrátili asi za 10-15 minút a potom boli všetci spolu v dome L. Y.Á.X. asi do 21.30 alebo do 22.00 hod., kedy svedkyňa, spolu s D. X. išla naspäť domov a išli spať. Obžalovaného U. Y. svedkyňa pozná, zoznámila sa s ním asi pred 3-4 rokmi, keď spolu chodili do jednej základnej školy. Vídavali sa iba v škole alebo keď sa náhodne stretli na ulici. Nechodila s ním von, alebo sa spoločne zabávať a naposledy sa s ním stretla asi 2 týždne pred tou vraždou. Pokiaľ ide o kamarátstvo obžalovaného R. X. s obžalovaným U.Í.X. Y., oni sa spolu veľa nekamarátili, iba prehodili pár slov. Jej brat síce chodieval na tú ulicu, kde býval obžalovaný U. Y., ale nie za ním, ale za inými osobami. Obžalovaný R. X. mal k svedkyňi a k svojim ostatným súrodencom normálny, dobrý vzťah. Je pravda, že obžalovaný nemohol s nimi a matkou bývať v jednom dome, ale bolo to preto, že matkin manžel T. Y. nesúhlasil s tým, aby tam s nimi obžalovaný, ktorý bol nezamestnaný býval a dá sa povedať, že ho nechcel živiť. Keby to bolo len na matke, tak by tam bývať mohol. Na otázku obhajcu, kto bol v dome L. Y. dňa 31.1.2011 v čase od 08:30 do 15:30 hod., svedkyňa uviedla, že určite tam bola ona s R. X., nikto iný tam nebol. Keď vypovedala, že sestra P. s bratom D.Z.D. išli čakať L. Y. keď prišiel z práce, tak títo ho odišli čakať z domu jej rodičov, ktorý bol oproti domu L. Y.. Obžalovaný počas tohto obdobia keď boli v dome L. Y. z tohto domu neodišiel. V ten deň svedkyňa neobedovala a obžalovaný tiež neobedoval, jedol iba to, čo mu ráno svedkyňa priniesla od mamy. Z dôvodu, že sa svedkyňa podstatne odchyľovala od svojej výpovede z prípravného konania zo dňa 23.8.2011, súd podľa § 264 ods. 1 Tr. poriadku prečítal túto jej výpoveď z prípravného konania. Svedkyňa požiadala o vysvetlenie rozporov medzi jej výpoveďami. V prípravnom konaní vypovedala, že obžalovaný X. s D. prišli k L. podvečer a k času, kedy prišli sa vyjadriť nevie. Na hlavnom pojednávaní svedkyňa uviedla o tomto časovom úseku dňa, že asi o 15.20 hodine obžalovaný odišiel niekde, asi o 5 minút sa vrátil a potom bol celý čas až do večera s nimi v dome. Tento rozpor medzi jej výpoveďami svedkyňa vysvetlila tak, že si nepamätá, žeby povedala niečo také, ako je zapísané v zápisnici, ktorá bola prečítaná, bolo to tak ako povedala dnes. Svedkyňa potvrdila, že podpis na zápisnici o jej výpovedi na čísle listu 221 je jej vlastným podpisom.

Svedok W. X. vypovedal na hlavnom pojednávaní v podstate zhodne ako v prípravnom konaní. Dňa 31.1.2011 v čase o 15.00 hodine z vyšiel na ulicu v mieste svojho trvalého bydliska, pretože jeho kamaráti boli na ulici a mali loptu, z okna domu videl, že idú hrať futbal. Neskôr vo svojej výpovedi uviedol, že nevie, či bolo presne 15.00 hod. ale bolo približne toľko. Potom čo vyšiel za nimi na ulicu, stretol sa s obžalovaným U. Y. Y. J. K. G. P., ktorého priezvisko uviesť nevie. Hneď po jeho príchode začali hrať futbal a tento hrali až do 17.30 hodiny, keď skončili všetci išli domov, pričom obžalovaný U. Y. šiel domov cez pole, pretože to má tade najbližšie. Obžalovaný U.Y.W. Y. sa počas futbalu správal normálne, tak ako zvyčajne. S obžalovaným sa bavil počas futbalu o zápasoch, ktoré tipujú. Svoj vzťah s obžalovaným opísal tak, že sú kamaráti, bol takej kľudnej povahy, fajčil, nepracoval, zo strednej školy ho vyhodili,

drogy nebral. Vie o ňom, že keď sa z Bratislavy prísťahovali do Sládkovičova tak s nejakým kamarátom ukradli nejaké veci z cintorína. Peniaze mal od mamy, ktorá mu dala vždy niekoľko Euro, možno 5 -10 Euro. Obžalovaného R. X. pozná z videnia, počul o ňom zo Sládkovičova, že mal nejaké problémy. Oboch obžalovaných spolu občas videl, bolo to možno 4-5 krát. Do obchodu pani O. svedok chodil iba občas. Obžalovaného Y. občas videl, že do obchodu pani O. ide kúpiť cigarety, alebo otcovi pivo, obžalovaného X. v tomto obchode nevidel. Počas toho ako sme hrali futbal od 15.00 do 17.30 hod. boli všetci štyria spolu, nikto odtiaľ neodišiel. Kedy mala byť zavraždená pani O. sa svedok dozvedel z počutia, myslí si, že to malo byť okolo 14.00 hodiny. Po tomto dni ako hrali futbal sa spolu s obžalovaným U. Y. už nestretli. Obžalovaný Y., keď hrali spolu futbal mal obuté čierne topánky a oblečenú čiernu mikinu, ale presnejšie to už povedať nevie. Pri vysvetľovaní rozporov medzi jeho výpoveďou na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní svedok uviedol, že je pravdou to, čo vypovedal v prípravnom konaní, že obžalovaného videl fajčiť marihuanu. Na hlavnom pojednávaní to neuviedol preto, že si myslí, že nebol na marihuane závislý.

Svedok W. Y., na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní. Svedok uviedol, že býva na ulici G. Č. XXX/XX v rodinnom dome, ktorý je v poradí šiesty dom od rodinného domu zavraždený pani O.. V ten deň, keď usmrtili pani O. nachádzal sa pred bránou jeho rodinného domu, sedel v aute a počúval rádio. V uvedený deň v tomto aute sedel v čase asi od 13.00 do 16.00 hod. a 14.00 hod. hodine požiadal svoju múčku T. Y., aby išla do obchodu zavraždenej pre cigarety a pre čipsy. V obchode sa zdržala asi 5 minút, pričom tam išla aj so susedom G. Q.É.J.. Potom ako sa vnučka vrátila do auta jedli čipsy a vtedy pred autom svedka prešiel chlapec, ktorým bol obžalovaný U. Y., tohto svedok na hlavnom pojednávaní bezpečne spoznal. Keď tento chlapec prešiel vedľa susedovho auta, svedok ďalej nevidel kvôli tomuto susedovmu autu. Čo mal tento chlapec oblečené svedok uviesť nevedel. Asi o 15 minút si šla do obchodu kúpiť čipsy, no vrátila sa bez nich, pretože bolo v obchode zavreté. Vo svojej výpovedi svedok ďalej uviedol, že medzitým ako si išlo v lúčka kúpiť čipsy prvýkrát a druhýkrát uplynula asi hodina. To, že si prvýkrát kúpiť do obchodu čipsy o 14.00 hodine svedok vedel podľa toho, že vtedy zavraždená otvárala obchod. Svedok nevidel, že by obžalovaný X. prechádzal okolo neho spolu s obžalovaným Y.. Obžalovaného X. predtým nevidel v obchode zavraždenej nakupovať, nepozná ho. V aute pravidelne takto sedával pravidelne, každý deň v týždni, bolo to asi do 13:00 do 16:00 hodiny. V tom čase nemal protézu, má amputovanú nohu a keďže predtým dlho ležal, tak takýmto spôsobom každý deň chodil medzi ľuďmi, resp. von z domu, aby nebol stále iba doma. Takto to bolo aj v ten kritický deň, okolo pol jednej, jednej išiel autom von a okolo štvrtej keď prichádzala žena išiel domov. Večer sa potom dozvedel v správach čo sa stalo. V ten deň si nevšimol na ulici nič nezvyčajné. Od domu p. O. bolo auto, v ktorom svedok sedel vo vzdialenosti asi 50 až 60 metrov. Medzi svedkom a vchodom do obchodu pani O.G.Q. stálo susedovo auto, takže svedok nevidel kto ide, resp. vychádza z tohto obchodu. Toto auto, ktoré mu bránilo vo výhľade bolo od jeho auta vo vzdialenosti asi 25 metrov.

Svedok E. Y. uviedol, že býva v dome, ktorý je druhý na tej istej strane ako je dom pani O.. V ten deň, keď sa mala vražda stať, videl iba policajné autá a veľa policajtov. Žiadneho obžalovaných určite v ten deň nevidel. Do obchodu pani O.G.X. chodil nakupovať asi 3-4 krát do mesiaca. Nepamätá si, žeby v obchode stretol niektorého z obžalovaných. Jeden alebo dvakrát videl obžalovaných spolu v meste, vie, že sú kamaráti. Svedok je nezamestnaný a v ten deň, kedy došlo k vražde bol doma. Jedenkrát sa stalo, asi pol roka pred vraždou, že si od svedka obžalovaný U. Y. požičal 5 euro. Či ich vrátil, to si nepamätá.

Svedkyňa P. Y., matka obžalovaného R. X. využila svoje právo a odmietla k veci vypovedať. V prípravnom konaní svedkyňa vypočutá nebola.

Svedok N. F. na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi uviedol, že nie je v príbuzenskom pomere k obžalovaným, U. Y. je od malička jeho dobrý kamarát. Vzťah medzi obžalovaným Y. a X. svedok popísal tak, že sa spolu s nimi nestretával, prestal sa stretávať s U. Y., keď si našiel za kamaráta R. X.. Vie, že boli kamaráti, nie dlho, možno tri mesiace. Svedok obmedzil kamarátstvo s U. Y.P.Q., lebo sa s R. X. nechcel moc stretávať, nechcel sa zaplietť do nejakých podvodov a krádeží. U. Y. chodieval za R. X., občas boli spolu vonku, vie to od sestry obž. U. Y., X. Y., s ktorou je vo vzťahu, žijú spolu a majú spolu dieťa. Svedok o trestnej činnosti, ktorá je obžalovanému U.Í.K.T. Y. kladená za vinu nevie, ale obžalovaný U. Y. mu predtým hovoril, že mali ísť spolu kradnúť s R. X. do obchodu pani O.. Svedok obžalovaného Y. od toho odhovárať na koniec tam obžalovaný Stena nešiel a potom mu vravel, že tam bol R. X. sám, že sa mu podarilo ukradnúť iba 20 Euro a ešte sa na tom smial, že to bola taká malá

suma. Obžalovaný R. X. totiž nevedel to, čo vedel svedok i obžalovaný U. Y., že pani O. si do pokladne v predajni odkladá len drobné peniaze a že väčšie peniaze si odkladá do čiernej peňaženky.

Svedok D. U. uviedol, že z obžalovaných pozná R. X., s ktorým boli dobrí kamaráti. Druhého obžalovaného pozná len z televízie. S R. X. spolu chodili hrať futbal, každú nedeľu mali zápasy. Naposledy sa s ním stretol niekedy v lete, bolo to asi dva týždne predtým ako ho zavraždili. Niekedy v tom čase, ako sa to stalo, tak boli obaja nezamestnaní a chodili po brigádach, väčšinou po stavbách. Pokiaľ ide o zdroj príjmov obžalovaného X.I.Q., k tomuto vie uviesť, že to bol šikovný chalan a peniaze si vedel zarobiť. Je pravda, že svedok obžalovanému X. niekedy požičal peniaze. Išlo o menší obnos, 10, 20, 30 eur, ale vždy mu tieto peniaze vrátil. Obžalovaný X. býval v Sládkovičove, v takom starom rodinnom dome po dedovi svedka - A. U.. Keď býval v tomto dome, tak niekedy zaplatil elektriku, ale väčšinou pomáhal dedovi v dome, napríklad tak, že kosil trávnik a zároveň sa o tento starý dom staral tým, že ho udržiaval a tým, že tam býval. Svedok obžalovaného spoznal v čase, keď bol zamestnaný a robil vodiča. Robil 10 - 12 hodín denne bol to dobrý chalanisko, ktorý sa živil poctivou prácou. Potom ho zamestnávateľ prepustil, obžalovaný nemal kde bývať a keďže svedka to nič nestálo a mal takú možnosť, tak mu umožnil, aby býval v dome po jeho dedkovi. Vedel o rodinných pomeroch v rodine obžalovaného X., že jeho mama sa o neho nestarala, bola alkoholička a aj preto mu chcel pomôcť. O nevlastnom otcovi obžalovaného X.I.X. vie, že tento s obžalovaným nemal dobrý vzťah a niekoľkokrát sa aj pochytili slovné. Svedok býva v Galante, za obžalovaným X. išiel niekedy raz za týždeň, niekedy dvakrát za týždeň a niekedy sa stávalo, že tam nešiel aj mesiac. Niekoľko dní po tej vražde prišli k svedkovi do Galanty policajti, robili mu prehliadku a našli v byte aj bundu, ktorá patrila obžalovanému X., ktorú si obžalovaný u svedka nechal zrejme 26.01., keď bol u neho naposledy na návšteve. Nechal si ju tam preto, že bola špinavá, teda bola dlho nosená a bola ufúľaná. Obžalovaný u svedka v byte v Galante sem tam prespal, napríklad keď boli spolu vonku a on nestihol posledný vlak do Sládkovičova a podobne. V dome v Sládkovičove, v ktorom obžalovaný býval, sa kúrilo iba drevom a netiekla tam voda, preto sa stalo, že prišiel niekedy špinavý a u svedka si nechal oprat' veci, resp. sa poumýval alebo osprchoval. Obžalovaný X. kľúče od bytu svedka nemal. Meno obžalovaného U. Y. s úst obžalovaného X. svedok počul až niekedy potom, ako sa stala tá vražda. Vtedy po vražde zadržali obžalovaného X. a vypočúvali ho a potom keď ho pustili - bolo to asi 3.2 alebo 4.2, tak mu obžalovaný X. hovoril o U. Y., že chcel na neho tú vraždu hodiť. Bol z toho celý vyhákaný. Pokiaľ ide o obžalovaného U. Y., tak si nespomína, že by tohto videl počas toho, ako chodil do Sládkovičova na návštevu za obžalovaným R. X.I.Q.. V deň, keď sa mala vražda stať sa s obžalovaným X. svedok nestretol a ani u svedka v byte v Galante nebol. Svedok v obchode zavraždenej nikdy nebol.

Svedok T. Y., nevlastný otec obžalovaného X. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaný R. X. býval v čase, keď sa mala stať vražda u nich doma. Predtým býval v nejakom dome v Sládkovičove, nevie v ktorom, len tento sa potom búral. Svoj vzťah k obžalovanému svedok opísal ako dobrý. Obžalovaného U. Y. nepozná, nevie kto to je. Obžalovaný X. bol zamestnaný, pracoval napríklad v bažetárni v Sládkovičove a dával do domácnosti aj peniaze. Nie je pravda, že by obžalovaného vyhodil z domu. Síce mu to hovoril, že keď nebude dávať viac peňazí do domácnosti, tak ho vyhodí, ale neurobil to. Nemá sa prečo na neho hnevať, keď bol doma, tak veľa pomohol, urobil plávajúcu podlahu, opravoval strechu a podobne, čo mu povedal, všetko doma urobil. Je pravda, že v minulosti medzi ním a obžalovaným X. boli nejaké výmeny názorov, ale nikdy to nebolo vážne. S matkou obžalovaného X. má dve deti, D. X. a D. X.. Zavraždenú J. O.G.X. nepozná.

Na žiadosť obhajoby súd vypočul ako svedkov i H. A. a R. S., príslušníkov polície, kriminalistických technikov, ktorí na mieste trestného činu vykonávali zabezpečovanie a dokumentáciu stôp. Svedok S. zisťoval daktyloskopické stopy, no nepamätá si na akých predmtoch, či boli nejaké stopy nájdené a podobne. Postupoval podľa zaužívaných kriminalistických metód a daktyloskopické stopy zisťoval pomocou práškovej metódy, teda nanášaním prášku na mieste, kde by sa takéto stopy mohli nachádzať. Svedok A. vykonával zabezpečenie dôkazov a fotografovanie miesta činu a to spolu so svedkom S.. Svedok si kvôli odstupu času nevedel spomenúť, ktoré konkrétne stopy zdokumentoval. V priebehu konania hlavného pojednávania doručil súdu Y. S. list, v ktorom uviedol, že je ochotný podať na súde svedectvo o tom, čo mu povedal obžalovaný U. Y. počas ich spoločného pobytu v Nemocnici pre obvinených a odsúdených v Trenčíne. Na žiadosť procesných strán súd tohto predvolal a vypočul ako svedka.

Svedok Y. S., t.č. vo výkone trestu v ÚVTOS Banská Bystrica - Kráľová, na hlavnom pojednávaní uviedol, že z obžalovaných pozná U. Y., s ktorým sa stretol v Nemocnici pre obvinených a odsúdených v Trenčíne, kde spolu boli prvýkrát 11-12 dní (vo februári 2011), druhýkrát tiež spolu boli asi dva týždne (apríli 2011). Obžalovaný videl, že svedok má pri sebe bibliu, požiadal ho, aby mu ju požičal a aby mu v nej našiel pasáže, v ktorých sa hovorí o odpustení, v čom mu svedok vyhovel. Asi na tretí deň sa ho obžalovaný spýtal, či mu pán Ježiš odpustí to, že sa chcel v Leopoldove zavraždiť. Svedok mu na to povedal, že keď poprosí Ježiša o odpustenie, tak mu tie hriechy môže odpustiť a že mu môže odpustiť aj to, že zabil tú predavačku. Vtedy sa obžalovaný preriekol, že on tú predavačku nezabil, že oni išli len od nej pýtať peniaze, ale že ona tie peniaze nechcela dať, alebo že začala kričať a tak ju ten kamarát začal pichať a obžalovaný keď to videl, tak odtiaľ utiekol preč. Svedok sa o trestnom konaní vedenom na tunajšom súde dozvedel najskôr z televízie a neskôr som si našiel na internete, že konanie je vedené pod konkrétnou spisovou značkou a preto sa na súd písomne obrátil s ponukou svedectva. Obžalovaný meno kamaráta nespomínal, vyjadroval sa iba tak, že ide o najlepšieho kamaráta. Keď sa ho neskôr pýtal, že čo ten jeho najlepší kamarát, tak mu obžalovaný odpovedal, že už to nie je najlepší kamarát, že zbil jeho sestru X., že údajne nechcela ísť na interrupciu. Nevie, či je to ten istý kamarát, o ktorom hovoril prvýkrát alebo iný. Ja som obžalovanému nič nehovoril, ani som to nekomentoval, keď mu rozprával o tom kamarátovi, ktorý mal dopichať tú predavačku. O tomto kamarátovi obžalovaný svedkovi tiež povedal, že chceli ísť niekde preč, pretože otec obžalovaného Y. bil. Chceli ísť zháňať robotu. Keď sa svedok obžalovaného pýtal, prečo sa teda priznal keď to neurobil, obžalovaný mu odpovedal, že to bolo preto, lebo ho otec bijaval, chcel ujsť z domu a nájsť si robotu. Hovoril, že príslušníci, keď ho vypočúvali tak robili na neho nátlak, aby sa priznal. Obžalovaný chcel ísť z domu preč a na cestu potreboval peniaze, to mu povedal. Svedok uviedol, že vo výkone trestu odňatia slobody je za trestný čin ublíženia na zdraví, za ktorý dostal nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov.

Na hlavnom pojednávaní boli vypočutí ako svedkovia i pracovníci Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava Mgr. J. X. PhD. a PhDr. J. J., CSc. V súvislosti s psychofyziologicalkou skúškou overovania pravdovravnosti, ktorej sa dobrovoľne podrobili obaja obžalovaní.

Svedok Mgr. J. X. PhD., zamestnanec KEÚ PZ Bratislava, pôsobí ako hlavný štátny radca - psychológ, psychofyziológ na pracovisku vykonávajúcom psychofyziologicalké skúšky overovania pravdovravnosti vysvetlil v čom sa odlišujú formáty testu komparatívnych otázok formátu AFMGQT/CTF a youPHASE/CTF. Svedok realizoval vyšetrenie obžalovaného R. X..

Testy sú vypracované na princípe, že sa subjektom kladú otázky, na ktoré potom odpovedajú a počas ich odpovedí sú zaznamenávané fyziologické reakcie organizmu v štyroch vybraných kanáloch, ide o dva druhy dýchania, hrudné a brušné dýchanie, tretím kanálom sú relatívne zmeny krvného tlaku a tepu srdca a posledným štvrtým je potivosť kože, alebo kožný odpor. Obidva formáty testov sú medzinárodne štandardizované. Pri teste AFMGQT/CTF sa kladú tri relevantné otázky, ktoré vlastne mapujú požiadavky žiadateľa o skúšku. Vyšetrovateľ alebo iný orgán, ktorý si zadá žiadosť o vyšetrenie, uvádza, čo by daným vyšetrením chcel zistiť, čo ho zaujíma, prečo to testovanie chce robiť. Test preukazuje silu reakcií testovanej osoby vzhľadom k položeným otázkam. Test youPHASE/CTF je test, v ktorom je použitá jedna, resp. dve relevantné otázky, pričom druhá otázka v poradí je rozšírením prvej otázky o ďalší relevantný fakt. Rozdiel medzi týmito formami testu je i v tom, že v prípade prvého testu sa pozornosť vyšetrovanej osoby zameriava na tri rôzne okruhy otázok, pričom pri druhej forme testu sa táto osoba zameriava iba na jednu otázku významovo rovnakú. Po skončení testov sa zaznamenané fyziologické reakcie testovanej osoby vyhodnocujú jednak digitálne prostredníctvom troch samostatných softvérov. Zároveň sa nezávisle do tohto výsledky fyziologických reakcií vyhodnocujú osobne, toto vykonávajú pracovníci, ďalší špecialisti prítomní na pracovisku v čase testovania. Výsledky digitálneho softvérového zhodnotenia a výsledky manuálneho zhodnotenia sa potom navzájom porovnávajú a ich porovnaním vznikne záver, ktorý môže mať štyri podoby. Prvá podoba je, že subjekt je pravdovravný, teda pravdivo odpovedal na položené otázky. Druhá forma výsledku je nepravdovravný, subjekt neodpovedal pravdivo na položené otázky. Tretia forma výsledku je tzv. nejednoznačný výsledok a štvrtá forma výsledku je no opinion - žiadny záver. Štvrtá forma záveru sa prijíma vtedy, ak subjekt v priebehu odpovede na položené otázky sám ukončí svoje testovanie a z nejakého dôvodu prestane odpovedať na otázky. Preto aby sa dalo určiť, že výsledok testovania je buď „pravdovravný“ alebo „nepravdovravný“ závisí od toho akú hodnotu daná fyziologická reakcia dosiahne, teda tieto hodnoty sa kvantifikujú v rozmedzí od 0 do +3 a viac, resp. od 0 do -3 a viac. Ak je výsledok testovania „pravdovravný“ musí byť nameraná hodnota fyziologických reakcií +3 a viac u „nepravdovravnosti“ je to -3 a viac. To čo je medzi tým, je nejednoznačný záver.

Na otázku prečo dospel svedok k záveru, že vyhodnotením prvého testu AFMGQT/CTF nebolo možné u obž. Petra Kuníka dôjsť k jednoznačnému záveru o pravdivosti alebo nepravdivosti jeho odpovedí, svedok odpovedal, že jeho odpovede sa z pohľadu fyziologických reakcií pohybovali v hranici 0 až -3 a preto ich vyhodnotil ako nejednoznačné. V prípade záverov vyplývajúcich zo softvérov bol čiastkový záver taký, že odpovede obž. R. X. sú jednoznačne nepravdivé. Čiastkový záver manuálneho zhodnotenia týchto reakcií však bol, že odpovede sú nejednoznačné a preto urobili celkový záver, z ktorého vyplýva, že odpovede obž. sú nejednoznačné. Druhý formát bol youPHASE/CTF, ktorý obsahuje dve relevantné otázky, z ktorých druhá je identická s prvou, ale je rozšírením prvej otázky. V tomto prípade bol záver jednoznačný a to taký, že subjekt neodpovedal pravdivo na položené otázky. Opätovne ako v prípade prvého formátu testu boli závery spracované tak digitálne pomocou softvérov, ako aj manuálne pomocou pracovníkov, pričom obidva čiastkové závery boli jednoznačné v tom, že subjekt odpovedal na položené otázky nepravdivo.

Podľa názoru svedka obavy obžalovaného z odhalenia zo spáchania krádeže, ktorá sa mala stať predtým ako bola poškodená zabitá nemá vplyv na výsledok odborného skúmania u obžalovaného, pretože tento pred testovaním uviedol, že bol v tomto obchode asi pred dvomi alebo tromi rokmi a po skončení testovania a po oboznámení sa z jeho výsledkami rovnako uviedol, že v obchode bol s inou osobou a že tam vtedy ukradol lízanku.

Obžalovaný X. k výpovedi svedka uviedol, že počas vyšetrenia bol pod vplyvom drog a tabletiiek a počas vyšetrenia aj viackrát zaspal. Nebolo pravdou, že v obchode ukradol lízanku, ale je pravda že toto svedkovi povedal. Historiku o ukradnutí lízanky si obžalovaný vymyslel preto, lebo sa bál nejednoznačných výsledkov toho testu a tieto chcel pomocou takejto historiky objasniť. Svedok k vyjadreniu obžalovaného uviedol, že obžalovaný pred svojím vyšetrením uviedol, že nie je pod vplyvom návykových látok. Ak by mal svedok podozrenie, že je pod takýmto vplyvom, určite by žiadne vyšetrenie nevykonal. V tomto odbore má svedok 15 ročné praktické skúsenosti a viackrát sa v minulosti, v iných prípadoch stalo, že odmietol vykonať vyšetrenie, keď mal na základe správania sa vyšetrovanej osoby podozrenie, že táto je pod vplyvom alkoholu a návykových látok. Z každého takéhoto vyšetrenia sa vyhotovuje videozáznam, ktorý presne dokumentuje spôsob jeho priebehu. Táto metóda sa v práci KEÚ PZ používa od 15. marca 1998. O svojom odbornom vzdelaní svedok uviedol, že je vyštudovaný psychológ a navyše získal odbornosť psychofyziológa, o čom má medzinárodný certifikát. Na otázku, ktorý z týchto testov je kvalitnejší a ktorý má väčšiu výpovednú hodnotu, svedok uviedol, že základe jeho odborných skúseností má väčšiu výpovednú hodnotu test youPHASE/CTF pretože overuje len jednu skutočnosť, na rozdiel od testu typu AFMGQT/CTF, ktorý rozdeľuje pozornosť vyšetrovanej osoby na tri rôzne odlišné otázky.

Svedok PhDr. J. J., CSc pracuje na oddelení aplikovanej psychofyziológie na KEÚ PZ ako hlavný radca vedúceho oddelenia. Bol OR PZ Galanta požiadaný o vykonanie psychofyziologického overenia pravdivosti obžalovaného Bystríka Stenu, ktoré vykonal osobne. Overovanie bolo vykonávané po dohode s pracovníkmi OR PZ Galanta, ktorí zadali i hlavné témy, ohľadne ktorých malo overovanie prebehnúť. Samotné vyšetrenie bolo vykonané 27.6.2011. Obžalovaný U. Y. bol k tomuto úkonu predvedený z väzby v ÚVV Leopoldov. Uviedol, že nie je hladný ani smädný, napriek tomu, že spal 7 hodín sa cítil byť trochu nevyspatý, ale povedal, že je schopný podrobiť sa vyšetreniu a toto teda dobrovoľne absolvoval. Pri samotnom vyšetrení sa správal tichšie, očný kontakt neudržiaval, jeho odpovede boli krátke. Všetko nasvedčovalo tomu, že rozumie uvedeným otázkam, ktoré sa mu kládli. Pred začatím overovania absolvoval dotazník, v ktorom mu boli položené otázky ohľadne jeho osoby a jeho osobných a rodinných pomerov. Jeho odpovede sú zachytené v písomnej správe. Sám seba charakterizoval ako tvrdohlavého a výbušného človeka. Ohľadne popisu skutku, ktorý sa stal 31.1.2012 obž. najprv uviedol, že tento spáchal sám a jeho popis je uvedený rovnako v písomnej správe o vyšetrení. Výsledok testu, na otázky ktoré mu boli položené, teda „Pamätáte si, že ste pichli nožom pani O. viackrát ako uvádzate“ a „Pamätáte si, že ste pichli nožom 31. januára tohto roku pani O. viackrát ako uvádzate“ bol taký, že odpovede obžalovaný nebolo možné jednoznačne určiť, či subjekt bol alebo nebol pravdivý na položené relevantné otázky. Následne bol robený ďalší test, pri ktorom obžalovaný U. Y. odpovedal na otázky, či bol pri usmrtení pani O. v obchode prítomný aj R. X. a to s rovnakým výsledkom ako v prvom prípade. V prípade, že dopadne vyšetrovanie takýmto spôsobom, tak po jeho skončení sa vykonáva rozhovor s vyšetrovanou osobou, aby sa zistili dôvody, pre ktoré nebolo možné určiť jednoznačnosť pravdivosti vyšetrovanej osoby a U. Y. pri tomto rozhovore uviedol, že si na všetky okolnosti nepamätá, bol dlhšie ticho a neskôr pripustil, že ju pichol viackrát ako uviedol do zápisnice, ale presný počet si nepamätá. Vie, že bol vtedy nahnevaný na matku, lebo mu nadávala, potom povedal, že keď pani O. začala kričať, tak ju bodol 3-4 krát a keď spadla na zem tak ju bolo ešte asi 7 krát, na konci

ju buchol fľašou po hlave, zobral peniaze, nôž a utiekol z predajne. Svedkovi sa zdalo, že obžalovaný nehovoril celú pravdu a preto som sa ho znovu spýtal, či bol v tom obchode lúpiť sám a povedal som mu nech povie celú pravdu ako to naozaj bolo. Túto otázku mu položil preto, lebo bol presvedčený, že nehovorí celú pravdu, resp. niečo zamlčuje. Išlo o jeho názor, ktorý vyplýva z jeho skúseností s touto prácou, ktorú vykonáva necelých 15 rokov. Potom došlo zo stany obžalovaného Y. k zmene výpovede a začal vypovedať o tom, že v predajni s ním bol aj R. X. tak ako, to svedok uviedol v správe na strane 6 (v spise čl. 614). Svedok požiadal obžalovaného Y.P.Q., aby mu toto svoje priznanie napísal vlastnou rukou, čo on urobil. Svedok na hlavnom pojednávaní založil do spisu fotokópiu listu písaného U.Í.X. Y.. V správe je tento ručne písaný text uvedený ako príloha č. 12. Pri vyšetrení U. Y. bol použitý formát testu youPHASE/CTF, pri tomto formáte sa zisťuje pravdivosť odpovede iba na jednu oblasť preverovaného trestného činu. Formát bol zvolený podľa toho, ako bola zadaná požiadavka od polície, ktorí chceli zistiť iba jednu oblasť, resp. skutočnosť ktorá sa vzťahuje k vyšetrovanému trestnému činu. Svedok na hlavnom pojednávaní predložil súdu 2 kusy DVD nosičov, ktoré sú kópiami záznamu uskutočneného pri psychofyzikálnom vyšetrení na overenie pravdivosti každého z obžalovaných.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul MUDr. N. X., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo, ktorý spolu s MUDr. G. Š. podali v prípravnom konaní znalecký posudok vo veci prehliadky a pitvy mŕtvoly ženy menom J. O. narodená XX. X. XXXX. Po dohode s kolegom znalcom MUDr. G.Q.W. Š. bol poverený na výpoveď ohľadne ich spoločného znaleckého posudku, ktorý podali v prípravnom konaní. V plnom rozsahu sa pridržal písomne podaného znaleckého posudku a na tento odkázal. Na jednotlivé otázky, ktoré boli zadané znalcom na vypracovanie znaleckého posudku, znalec odpovedal tak, ako boli uvedené v písomnom vypracovaní znaleckého posudku, súdnom spise na čl. 318-319. Ako bezprostrednú príčinu smrti zavraždenej znalci určili úrazovo-krvácavý šok pri početných bodných a rezných ranách tváre, krku, horných končatín, hrudníka a brucha s bodným poranením set srdcovnice, osrdcovníka a srdca a pri trieštivej zlomenine klenby a spodiny lebečnej s pomliaždením mozgu po napadnutí inou osobou. K popisu zranení, ktoré zistili na tele zavraždenej znalci konštatovali, že na telo menovanej bol vedený útoky inou osobou bodno-rezným nástrojom, pričom došlo ku vzniku tridsiatich štyroch bodných a rezných rán. Na oblasť prednej steny hrudníka vpravo a v strede pôsobil opakovanie 3 krát bodno-rezný nástroj veľkou silou a prudkosťou, pričom viedol ku vzniku troch bodných rán. Bodný kanál v prípade všetkých troch rán prebiehal spredu dozadu, zhora mierne šikmo nadol a u jednej bodnej rany viac vodorovne. Poranenie osrdcovníka srdca a srdcovnice viedlo ku krvácaniu do pohrudnicových dutín, osrdcovníkovej dutiny a tkanív predného medzipľúčia. Na oblasti ľavého prsníka pôsobil opakovanie, celkovo 6 krát bodno-rezný nástroj menšou až strednou silou a prudkosťou, spredu dozadu, a viedol ku vzniku šiestich bodných rán, ktoré prenikali len do podkožia, najviac do hĺbky 3 centimetre. Na prednú stenu brucha vpravo hore pôsobil 1 krát bodno-rezný nástroj strednou silou a prudkosťou, pričom viedol k bodnej rane s prebodnutím prednej brušnej steny, prednej steny žalúdka a neúplnému prebodnutiu zadnej steny žalúdka. Bodný kanál prebiehal spredu dozadu, zdola miernej šikmo nahor. Znalci ďalej zistili celkovo 16 povrchových bodných rán prakticky na všetkých častiach tváre a krku. Tieto vznikli pôsobením bodno-rezného nástroja malou až menšou silou a prudkosťou. Ďalej boli nájdené povrchové rezné rany na javom líci, na pravej strane krku, na vonkajšej ploche ľavého predlaktia, na chrbte ľavej ruky a na dlaňovej ploche 2. a 3. prsta ľavej ruky, pričom tieto rámy vznikli výťahom a tlakom ostrej hrany nástroja po koži, malou až menšou silou. Na ľavé čelo spánkovú mu oblasť hlavy pôsobil predajní tупý, respektíve tupo oblý predmet veľkou silou a prudkosťou, najpravdepodobnejšie opakovanie - 2 krát, pričom svojím účinkom viedol ku vzniku trieštivej, sčasti mierne vpáčivej zlomenine lebečnej klenby a spodiny, pomliaždeniu mozgu, krvnému výronu pod mäkkú blanu mozgu ak krvácanie do komôr mozgu. Z charakteru bodných rán vyplýva že vznikli účinkom bodno-rezného nástroja, pričom tento bol najpravdepodobnejšie s ostrým hrotom a jednou ostrou reznou hranou. Jednalo sa teda jedno-britý bodno-rezný nástroj, napríklad kuchynský nôž. Je možné, že všetky rany mohli byť spôsobené tým istým nástrojom. Účinkom tohto zraňujúceho nástroja mohli vzniknúť aj rezné rany na tvári a končatinách a čiarovité odreniny na tvári. Šírka čepele zraňujúceho nástroja bola približne 2 centimetre ak dĺžka najmenej 10 centimetrov. Kuchynský nôž, ktorý bol nájdený na povale rodinného domu pri domovej prehliadke v Sládkovičove ak, ktorí mali znalci k dispozícii ako zaistenú stúpol číslo 4, svojím tvarom a rozmermi dobre zodpovedá predmetu, ktorým mohli byť spôsobené bodné aj rezné rany poškodenej. Najjednoduchšia a najpravdepodobnejšia poloha pri vzniku uvedených poranení sa javí byť vzájomná čelná poloha útočníka a poškodenej, teda útok vedený spredu, či už vo vzájomnej stojacej alebo aj v inej polohe. Poranenia, ktoré poškodenej utrpela boli takého rozsahu a charakteru, že smrti poškodenej nebolo možné zabrániť ani poskytnutím včasnej a odbornej zdravotníckej pomoci. Smrť poškodenej nastala v priebehu piatich až desiatich minút po vzniku poranení.

Znalci nezistili žiadne také chorobné zmeny, ktoré by samy osebe viedli ku smrti poškodenej alebo, ktoré by sa na nástupe či urýchlenní jej smrti spolupodieľali, respektíve na základe, ktorých by bolo možné smrť poškodenej vysvetliť iným, než spôsobom uvedeným v záverečnej časti posudku. z výsledkov toxikologicko-chemického vyšetrenia vyplýva, že poškodená nebola v čase smrti ovplyvnená alkoholom, ani inými toxikologicko významnými cudzorodými látkami. S prihliadnutím na posmrtné zmeny zistené pri prehliadke tela zavraždenej namieste nálezu a popísanej prehliadajúcim lekárom a posmrtné zmeny zistené na tele poškodenej pri pitve možno konštatovať, že jej smrť nastala 31. 1. 2011 medzi 14.00 až 16.00 hodinou. Zo súdnolekárskoho hľadiska išlo v danom prípade o násilnú smrť, ktorá je v príčinnej súvislosti s konaním inej osoby. Smrteľnými poraneniami boli 3 bodné rany hrudníka, bodná rana brucha a poranenia hlavy - trieštivá zlomenina lebečnej klenby a spodiny s pomliaždením mozgu a zakrvácaním pod mäkké blany a do komôr mozgu. Ostatné poranenia tela poškodenej, teda bodné a rezné rany hlavy, krku, hrudníka a ľavej hornej končatiny neboli bezprostredne život ohrozujúcimi poraneniami.

Pri svojej výpovedi znalec ďalej dodal, že u zomrelej poškodenej neboli zistené také chorobné zmeny mimo vzniknutých poranení, ktoré by mali priamu súvislosť s jej smrťou. Vzhľadom na charakter zranení, ktoré poškodená utrpela, mohlo k jej smrti dôjsť z odstupom 5-10 minút od vzniku týchto zranení, k tomuto záveru znalec prišiel na základe charakteru a spôsobu utrpených zranení. Ohľadne možnosti určenie času smrti poškodenej znalec uviedol, že dôležitým pre určenie času smrti je uplynutie času od kedy smrť nastala do vykonania prehliadky zomrelej osoby, ktorú vykonáva privolaný lekár. Tento môže vzhľadom na uvedené najpresnejším spôsobom určiť čas smrti. K znalcom sa dostáva telo na vykonanie pitvy s odstupom 1-2 dní a za takejto situácie môžu znalci určiť čas smrti iba s väčšou toleranciou. Určiť presný čas smrti s toleranciou na hodinu možno učiť v prvých ôsmich hodinách po smrti. Na otázku, či je možné z časového hľadiska určiť postupnosť vzniku jednotlivých smrteľných zranení, najmä postupnosť vzniku bodných, resp. rezných zranení a zlomeniny spodiny lebečnej a pomliaždenia mozgu, znalec udáva: Hoci bolo v znaleckom posudku naznačený možný priebeh vzniku jednotlivých zranení, ktoré zavraždená utrpela z medicínskeho hľadiska nie je možné presne určiť časovú postupnosť ich vzniku. Na otázku o určení najpravdepodobnejšieho mechanizmu vzniku zranenia - zlomeniny klenby a spodiny lebečnej a pomliaždenia mozgu, znalec uviedol, že toto zranenie hlavy s pomliaždením mozgu vzniklo s najväčšou pravdepodobnosťou účinkom tupého, resp. tupohlého predmetu, ktorý pôsobil na ľavú čelovú až čelovo spánkovú časť hlavy veľkou silou a prudkosťou, najpravdepodobnejšie mechanizmom prudkého úderu, pričom nemožno vylúčiť, že tento predmet mohol pôsobiť aj opakovane, dvakrát, vzhľadom na charakter utrpeného poradenia, najmä rozsahu zlomeniny klenby a spodiny lebečnej. Mechanizmus vzniku zranenia tým, žeby poškodená spadla, resp. sa udrela o stenu považuje za veľmi málo pravdepodobný, až takmer vylúčený, najmä pokiaľ ide o možnosť, žeby narazila hlavou do steny. V prípadoch ak hlava narazí na stenu alebo pri páde hlavou na zem, vznikajú zlomeniny, ktoré majú iný charakter ako tie, ktoré boli nájdené u poškodenej. Toto poranenie hlavy bolo samo o sebe smrteľným. Teda poškodená by zomrela aj bez toho, keby neutrpela iné bodné a rezné zranenia, ktoré znalci označili za smrteľné. Nástrojom, ktorý spôsobil tieto zranenia bol bodný nástroj s ostrým hrotom a s jednou ostrou reznou hranou, teda mohol byť ním nôž. Znalec nevedel odpovedať na otázku, ktorou rukou bol útok, pri ktorom vznikli bodné rany vedení.

Na otázku z akej polohy boli vedené útoky na poškodenú, znalec uviedol, že v prípade ak poškodená stála, boli to útoky vedené spredu, v prípade, že pri útokoch ležala na chrbte na zemi, boli to útoky vedené zhora dole na prednú plochu tela z akejkoľvek pozície. Znalec rovnako uviedol, že nemožno objektívne odpovedať na otázku, či smrteľné zranenia spôsobil jeden útočník alebo viacero útočníkov a pripustil obe varianty

V prípravnom konaní bol znalcom z odboru psychológie, odvetvie klinická psychológia dospelých, psychológia sexuality a dopravná psychológia to PhDr. N. J.W.F., PhD vypracovaný znalecký psychologický posudok na oboch obžalovaných. V konaní pred súdom bol znalec vypočutý na hlavnom pojednávaní, pričom uviedol, že sa v plnej miere pridrižiava písomne podaných znaleckých posudkov, ktoré podal v prípravnom konaní pod č. 27/2011 a č. 44/2011. Vo svojom znaleckom posudku sa znalec vyjadril intelektuál osobnosti obžalovaného U. Y.. Uviedol, že jeho intelektová úroveň je v pásme podpriemeru. Schopnosť chápať bežné životné situácie a primerane na nereagovať je u neho na nižšej úrovni. Je schopný správne vnímať a reprodukovať udalosti a okolnosti, pre ktoré je sťažovaný. Neboli zistené žiadne príznaky duševnej choroby v zmysle psychózy, prítomné sú však zreteľné príznaky disocálne sa vyvíjajúcej osobnosti, ku ktorej sa pridružuje syndróm závislosti od psychoaktívnych látok, konkrétne pervitínu a marihuany. Užívanie uvedených psychoaktívnych látok prispieva k zvýrazneniu jeho abnormných rysov osobnosti a tým aj ku gradácii jeho neprispôsobivého, problematickeho správania. Znalec sa vo svojom posudku vyjadril i k všeobecnej schopnosti obvineného vierohodne vypovedať, ktorá je podľa neho zachovaná. Všeobecná vierohodnosť je podľa znalca daná mentálnou

úrovňou probanta, teda úrovňou jeho intelektových schopností, pamäťových schopností a schopností vnímania prostredia. Pri všeobecnej schopnosti vierohodne vypovedať teda hovoríme o schopnosti vyšetrovanej osoby objektívne vnímať realitu a túto aj objektívne interpretovať. Tieto schopnosti sú objektívne merateľné psychodiagnostickými testovými metódami. Podľa telesnej konštitúcie možno obvineného hodnotiť ako astenický typ (neduživý, slabý - podľa slovníka cudzích slov). Osobnostne je nezrelý, s vývinom osobnosti smerujúcim k poruche osobnosti disociálneho (antisociálneho) typu. Z psychologického hľadiska možno konštatovať, že motivácia konania obvineného v kritickom čase skutku, ku ktorému sa počas vyšetrenia hlásil je v priamej súvislosti s jeho opísanými osobnostnými charakteristikami, ako aj s faktom pravdepodobného konfliktu s matkou krátko pred vyšetrouvanou udalosťou a s jeho snahou získať financie. Za subjektívne príčiny protiprávneho konania obvineného možno zo psychologického hľadiska považovať predovšetkým fakt jeho abnormne sa vyvíjajúcej osobnosti v disharmonickom rodinnom prostredí.

Z listinných dôkazov oboznámených na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že znalec sa zúčastnil v prípravnom konaní niektorých vyšetrovacích úkonov (napríklad pri preverke výpovede obžalovaného U.Í. Y. na mieste, ktorá sa konala dňa 22. 7. 2011 v Sládkovičove a z ktorej zápisnice sa nachádza v spise na čísle listu 272 až 295).

Vo vzťahu k obžalovanému R. X. znalec uviedol, že jeho intelektová úroveň je v pásme priemeru, je schopný správne vnímať a reprodukovat' udalosti a okolnosti skutku, pre ktorý je trestne stíhaný. Neboli u neho zistené žiadne príznaky duševnej choroby v zmysle psychózy, ani príznaky závislosti od psychoaktívnych látok. Všeobecná schopnosť obvineného vierohodne vypovedať je zachovaná. Telesná aj psychická vyspelosť obvineného korešponduje s jeho vekom. Osobnosť obžalovaného je abnormne štruktúrovaná, s prevahou príznakov egocentrizmu, nevyváženej emotivity a sklonov k racionálne menej zvládaným, výbušným a v konečnom dôsledku aj agresívnym prejavom. Najmä v emocionálne sýtených situáciách možno očakávať neadekvátne správanie v rozpore so zaužívanými konvenciami. Pri menej kvalitných, konfliktogénnych interpersonálnych prejavoch sa manifestuje bezohľadné sebaapresadzovanie so vzbudzovaním zdania dôležitosti a so smerovaním k uspokojovaniu vlastných potrieb energickým, bezohľadným až neúprosným spôsobom. Očakávateľné je odmietanie zodpovednosti za vlastné skutky ak taktizovanie tak za účelom čo ona aj ľahšieho a najrýchlejšieho dosahovania vlastných cieľov, ako aj za účelom skrývania svojej skutočnej podstaty. V motivačnom predpolí kritického konania, z ktorého je obžalovaný obvinený, je zo psychologického hľadiska najvýznamnejším faktorom jeho abnormne štruktúrovaná osobnosť s protispoločenskými motiváciami konania. Za bezprostredný motív prípadného fyzického atakovania poškodenej obvineným možno zo psychologického hľadiska považovať potrebu prekonania odporu a najmä umlčanie v čase skutku, keď po prvých pichnutiach obvineným Y. mala ešte stále kričať. Eventuálna realizácia skutku, z ktorého je R. X. spoluobvinený zo psychologického hľadiska nie je v rozpore s jeho osobnostnými charakteristikami. Za subjektívne príčiny protiprávneho konania obvineného možnosť zo psychologického hľadiska považovať predovšetkým fakt jeho abnormne štruktúrovanej osobnosti a osobitosti jeho interpersonálneho správania.

K hodnoteniu rozdielných výpovedí obžalovaného Y. z psychologického hľadiska, znalec uviedol, že odlišné tieto výpovede nesúvisia s nejakou poruchou pamäťových schopností menovaného, ale považuje ich za stratégiu jeho obrany proti obvineniu.

Je síce pravdou, že obžalovaný Y. sa vo vzťahu ku svojim kamarátom chová tak, že sa ich snaží chrániť, no vo vzťahu obžalovaného Y. k spoluobžalovanému X.Í.X. však nemožno hovoriť v pravom slova o kamarátskom vzťahu, jeho vzťah s obžalovaným X.Í.X. bol v podstate asymetrický, už aj z dôvodu vekového rozdielu. Vzťah medzi obž. Y. a obž. X. v čase, keď malo dôjsť k spáchaniu skutku, znalec zo psychologického hľadiska charakterizuje ako asymetrický, čo vyplýva z vekového rozdielu medzi nimi, obžalovaný X. je starší o 6 rokov od obžalovaného Y., takže dá sa povedať, že obžalovaný Y. môže byť aj ovplyvňovaný tým, čo X. navrhuje, alebo tým čo on povie. Je náchylný prijímať jeho výroky alebo jeho návrhy. Spoločnou vlastnosťou je antisociálne nastavenie, čo platí aj vo vzťahu k vyšetrovanej veci. Ak teda ku skutku došlo, tak malo dôjsť k takému skutku, ktorý realizovali konsenzuálne.

Pri výsluchu znalca na hlavnom pojednávaní ho predseda senátu oboznámil s obsahom tej časti výpovede obžalovaného U. Y. na hlavnom pojednávaní dňa 9.2.2012, kde popisuje, ako malo dôjsť k spáchaniu skutku (čl. 837). Predseda senátu požiadal znalca, aby sa vyjadril k uvedeným zmenám vo výpovediach obžalovaného U.Y.W. Y. v prípravnom konaní, ako i na hlavnom pojednávaní v zmysle charakteristiky jeho osobnosti. Znalec uviedol, že tieto zmeny výpovede, ktoré zo psychologického hľadiska imponujú ako obrana vlastnej osoby v trestnom konaní sú v súlade s jeho závermi, ktoré sa týkajú osobnosti, resp. vyvíjajúcej sa osobnosti obžalovaného. Jeho osobnosť je v podstate nezrelá, emocionálne nevyvážená, s racionálne nedostatočne zvládanými afektívnymi prejavmi, prežíva

intenzívne vnútorné napätia, v dôsledku čoho u neho dochádza neraz k prekvapivým, výbušným, aj agresívnym prejavom. Zmeny výpovedí, ku ktorým pakovane dochádza v priebehu trestného konania súvisia práve s uvedenými skutočnosťami, teda s faktom nezrelosti a nevyváženosti osobnosti a lability jeho správania. Tieto zmeny výpovedí nie sú dané žiadnou duševnou poruchou, ale sú s veľkou pravdepodobnosťou zo psychologického hľadiska jeho stratégiou obrany.

V štádiu vyšetrovania boli do konania pribratí i znalci z odvetvia psychiatrie MUDr. J. Č. a MUDr. P. J., ktorí vypracovali znalecký posudok na vyšetrenie duševného stavu obvineného U. Y. a neskôr aj na obvineného R. X..

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul znalca MUDr. J. Č., ktorý bol poverený znalkyňou, s ktorou spoločne vypracovali znalecký posudok podať výpoveď ohľadne tohto posudku na hlavnom pojednávaní. Znalec sa pri svojom vypočutí v plnom rozsahu pridržiaval oboch znaleckých posudkov podaných v prípravnom konaní a vypovedal zhodne ako je uvedené v ich záveroch.

Vo vzťahu k obžalovanému U. Y. znalec vypovedal, že obžalovaný netrpel v čase spáchania skutku duševnou chorobou a netrpí duševným ochorením ani v súčasnosti. Znalci si u neho konštatujú abnormálny vývin osobnosti (emočná nestabilita a dissociabilita), čo nie je duševná porucha v užšom zmysle slova, ale od normy sa líšiaci variant osobnostnej štruktúry. Čo sa týka závislosti od návykových látok, obžalovaný zneužíval marihuanu, pervitín, extázu a sporadicky halucinogénne huby. Marihuanu zneužíva v dĺžke 5 rokov a pravidelne a má na ňu vytvorenú psychickú závislosť. V prípade ostatných omamných látok zneužívaných obvineným sa závislosť u neho nevytvorila. Znalci zistili škodlivé pitie alkoholu, no nezistili u neho závislosť od alkoholu. Obžalovaný zneužíval omamné látky na uvoľnenie emočného napätia, alebo aj ako súčasť životného štýlu. Abnormný vývin osobnosti obžalovaného nemal a nemá vplyv na jeho rozpoznávaciu a ovládacie schopnosti. Dlhodobé zneužívanie marihuany s vytvorenou psychickou závislosťou, respektíve zneužívanie iných omamných látok nemali vplyv na rozpoznávaciu schopnosť obžalovaného, obžalovaný teda vedel v čase spáchania trestného činu rozpoznať jeho protiprávnosť. Obvinený je schopný chápať zmysel trestného konania. V čase po skutku sa prejavila u neho takzvaná dekompenzácia prejavov abnormálneho vývinu osobnosti a to predovšetkým v emočnej sfére. Ide o reagovanie obžalovaného na dôsledky skutku, za ktorý je trestne stíhaný, čo informuje o tom, že si situáciu po skutku v celom rozsahu uvedomuje. Obžalovaný bol v psychologickej starostlivosti ako pätnásťročný v diagnostickom centre. Nebol v kontinuálnej starostlivosti psychiatra, respektíve je až od 7. 2. 2011 hospitalizovaný pre samovražedné myšlienky a seba poškodzujúce konanie. Znalci dôsledne zapracovali celostný priebeh hospitalizácie do svojich záverov. Pobyť obžalovaného na slobode nie je z hľadiska znalcov bezprostredne nebezpečný, obžalovaný teda netrpí takto sa prejavujúcim poškodením jeho psychických funkcií. Potencionálne riziko protispoločenského správania obžalovaného znalci však vidia predovšetkým v jeho abnormálnom vývine osobnosti a v pokračujúcom zneužívaní omamných látok a škodlivého pitia alkoholu. Znalci však nenavrhujú žiaden druhov ochranného liečenia, nakoľko uvedený osobnostný vývin obžalovaného nie je ovplyvniteľný psychiatrickou liečebnou intervenciou. V znaleckom posudku znalci diagnostikovali osobnosť obžalovaného akou abnormne sa vyvíjajúcou, ide o disharmonický vývin s vyústením do dissociálnych charakteristík. Je emočne nezrelý nestabilný, jednoduchší formát. V čase skutku bol obžalovaný konfrontovaný so stresovou situáciou, na ktorú reagovala neriadenou afektivitou, ktorá sa uvedeným mechanizmom premietla do stíhaného konania. Znalci vylučujú patologický afekt na čas skutku buď u obžalovaného, vylučujú iný reaktívny stálo (skratovú reakciu). Znalci pre zrozumiteľnosť dodávajú, že u obžalovaného sa nejedná o chorobný podklad pre nezvládnutie afektívne nasýteného konania, ale o súčasť poruchy osobnosti vo vývine. Obžalovaný má dispozície k tomu, aby sebakritickou reflexiou dospel k uvedomeniu o nesprávnosti svojho správania v minulosti, vrátane zneužívania návykových látok a tak dokázal odstrániť negatívne prejavy v jeho osobnosti. Pokiaľ ide o možnosť nejakej korekcie intervenciou psychiatrického alebo psychologického liečenia, tak sa dá povedať, že liečba dissociálnej poruchy sa v jeho prípade prekrýva s represiou, ktorá voči nemu môže byť uplatnená a pokiaľ by bol obžalovaný postihnutý zo strany spoločnosti tým, že by mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, tak by to mohol byť dostatočný motív pre neho, aby sa rozhodol zmeniť svoje správanie, na čo má subjektívne schopnosti.

Rovnako i u obžalovaného R. X. znalci nezistili prítomnosť žiadnej duševnej poruchy a rovnako nebol závislý na niektorej z návykových látok, vrátane omamnej látky. Obvinený v čase spáchania trestného činu vedel rozpoznať jeho protiprávnosť, vedel a mohol svoje konanie ovládať v plnej miere a v súčasnej dobe je plne schopný chápať zmysel trestného konania. V čase spáchania skutku sa u obvineného jednalo o zmiešanú poruchu osobnosti, ktorú detailne diagnostikuje klinický psychológ. U obžalovaného sa nejedná o duševnú poruchu, ale abnormný variant v určitých charakteristikách jeho osobnosti. Táto poruchou osobnosti nemala v čase skutku zmenený, respektíve prehĺbený klinický obraz a teda

sa nejednalo o stav takzvanej dekompenzácie poruchy osobnosti a teda neboli psychické funkcie u obžalovaného v kritickom čase zmenené ani v takomto slova zmysle.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámili i časť obrazovo zvukového záznamu za psychofyziologického vyšetrenia obžalovaného U. Y., ktorý urobili pracovníci kriminalistického a expertízneho ústavu policajného zboru pri realizácii tohto vyšetrenia. K oboznámeniu častí obrazovo zvukového záznamu z vyšetrenia obžalovaného U. Y. súd pristúpil iba z toho dôvodu, aby bolo možné presnejšie si urobiť názor na dôvody, pre ktoré obžalovaný U. Y. zásadne zmenil výpoveď na hlavnom pojednávaní oproti svojim predchádzajúcim výpovediam z prípravného konania. Samotné psychofyziologické vyšetrenie pracovníkmi kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, resp. jeho závery súd nepovažuje za dôkaz, ktorý by svedčil o tom, či bol spáchaný trestný čin, akým spôsobom, respektíve kto je jeho páchatelom. Pokiaľ však svedok J. na hlavnom pojednávaní uviedol, že pri rozhovore s obžalovaným U.X. Y. tento zmenil svoju výpoveď ohľadne spáchania zločinu v tom smere, že okrem seba ako ďalšieho páchatela uviedol i obžalovaného R. X. a tento proces zmeny jeho výpovede je zachytený na obrazovo zvukovom zázname, môže oboznámenie tohto záznamu prispieť k domu, aby si súd mohol čo najpresnejšie utvoriť názor na dôvody, pre ktoré obžalovaný menil svoje výpovede takýmto podstatným spôsobom.

Procesné strany navrhli na hlavnom pojednávaní vypočuť svedkyňu X. T., ktorá bola vypočutá v prípravnom konaní. Súd opakovane svedkyňu predvolávala hlavné pojednávanie, no zo strany rodinných príslušníkov svedkyne a neskôr jej ošetrojúceho lekára boli súdu predložené doklady, nasvedčujúce, že svedkyňa v súčasnosti trpí zdravotnými problémami, ktoré jej neumožňujú zúčastniť sa na hlavnom pojednávaní. Nakoľko malo ísť o zdravotné problémy súvisiace s jej psychickým stavom, súd rozhodol podľa § 141 ods. 1 ods. 2 Trestného poriadku o pribratí znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria na podanie odborného vyjadrenia ohľadne svedkyne X. T. Odborné vyjadrenie znalca v súvislosti z jej výpoveďami v prípravnom konaní, ako i s jej možnou výpoveďou na hlavnom pojednávaní považoval súd za potrebné na vyriešenie otázky, či svedkyňu možno predvolať a vypočuť na hlavnom pojednávaní, respektíve, či možno prečítať na hlavnom pojednávaní jej svedeckú výpoveď z prípravného konania. Znalec MUDr. J. Y. vypracoval odborné psychiatrické vyjadrenie číslo 195 /2012, ktoré súd na hlavnom pojednávaní oboznámil ako listinný dôkaz. Znalcovi bola zadaná odborná otázka, či existuje podozrenie, že svedkyňa X.W.N. T. v čase svojich výpovedí v prípravnom konaní, ako i v čase vyšetrovacieho úkonu - rekognície zo dňa 20. 4. 2011 trpela duševnou poruchou alebo chorobou, ktorá by mala vplyv na jej rozpoznávacíe schopnosti, respektíve schopnosti reprodukovať zapamätané udalosti. Na položenú otázku znalec uviedol, že svedkyňa v čase svojich výpovedí v prípravnom konaní dňa 1. 2. 2011, 18. 3. 2011 a 14. 9. 2011, ako i v čase vyšetrovacieho úkonu - rekognície zo dňa 20. 4. 2011 trpela zrejme duševnou poruchou a prodomálnou fázou Alzheimerovej demencie zmiešaného typu. Ide však v podstate o ľahký, kompenzovaný stupeň demencie. Takto postihnutý je z hľadiska psychiatrického plne právne spôsobilý, je u neho prítomný ešte primerane zachovaný racionálny úsudok a kritickosť. V myslení bol aj podľa výpovedí zrejmy prítomný zmysluplný algoritmus, orientovanosť, racionálny úsudok, cieľavedomosť, účelnosť, koncisivita, kritickosť, celistvosť a integrita. Bola z hľadiska psychiatrického schopná podať relatívne validné svedecké výpovede, len nepodstatným spôsobom ovplyvnené prítomnou demenciou, jej ľahkým stupňom, vtedy zrejme prítomným, ale ešte psychiatricky neobjektivizovaným a ani neliečeným. Svedkyňa mohla teda v uvedených dňoch z hľadiska psychiatrického relatívne adekvátnym spôsobom reprodukovať zapamätané udalosti, ktorých bola sama svedkyňou. Jej rozpoznávacíe schopnosti boli v tomto období ešte primerane prítomné a zachované. Z odborného vyjadrenia znalca ďalej vyplýva, že svedkyňa v súčasnosti trpí duševnou poruchou - demenciou Alzheimerového typu, následkom, ktorej ju nie je možné vypočuť ako svedkyňu na hlavnom pojednávaní. Z uvedeného odborného vyjadrenia je zjavné, že svedkyňa v súčasnosti nie je schopná výpovede na hlavnom pojednávaní. Súd sa tak zaoberal otázkou, či je možné prečítať jej svedeckú výpoveď z prípravného konania, teda či sú splnené podmienky uvedené v ustanovení § § 263 a ods. 3 písmeno a) Trestného poriadku. Formálna podmienka stanovená v tomto ustanovení, teda, že svedkyňa ochorela na chorobu, ktorá natrvalo znemožňuje jej výsluch na hlavnom pojednávaní bola splnená. Prečítanie tejto výpovede na hlavnom pojednávaní by však odporovalo právu obžalovaného R. X. na spravodlivý súdny proces, zaručené mu tak Ústavou Slovenskej republiky (čl. 46 ods. 1), ako ich Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd (čl. 6 ods. 3 písm. d), ktorým je Slovenská republika viazaná. Výpoveďou, ktorej prečítanie by prichádzalo do úvahy na hlavnom pojednávaní, je výpoveď svedkyne zo dňa 14. 9. 2011, teda po vznesení a po oznámení obvinenia obžalovanému R.K.T. X.. V tejto výpovedi obvinená vypovedala, že svojich predchádzajúcich výpovedí zo dňa 1. 2. 2011 a 18. 3. 2011 sa v plnom rozsahu pridrižiava, nežiada ich zmenu ani doplnenie, pričom uviedla nasledovné: s obvinenými U. Y. a R. X. nie je v príbuzenskom alebo obdobnom pomere. Svojich predchádzajúcich výpovedí sa pridrižiava, ale vzhľadom na svoj vek a zdravotný stav sa k danej udalosti už vyjadrovať

nechce. Oživovanie spomienok z daného dňa, kedy usmrtili jej susedku O. jej nerobí dobre. Preto žiada, aby v ďalšom konaní už nebola k uvedenej udalosti vypočúvaná. Pri tejto svedeckej výpovedi a bol prítomný i obhajca obžalovaného R. X. JUDr. Alena Kaplanová a bol o ňom vyzrotený aj obhajca obvineného U. Y.P.Q. JUDr. Imrich Hrebíček.

Súd má za to, že výpoveď a svedkyne T. zo dňa 14. 9. 2011 nie je proces použiteľnou svedeckou výpoveďou, nakoľko táto nebola realizovaná v zmysle ustanovení § 132 ods. 1 ods. 2 Trestného poriadku. Iba odvolávanie sa na svoju skoršiu výpoveď v procesnom postavení svedka nepostačuje na to, aby táto výpoveď mohla byť prečítaná na hlavnom pojednávaní ako dôkaz. Tak v prípravnom konaní, ako i na hlavnom pojednávaní nebola zachovaná možnosť obžalovaného, aby vypočúvanú osobu sám vypočul, respektíve ju vypočul prostredníctvom svojho obhajcu, respektíve, aby vypočúvanej osobe mohol klásť otázky v zmysle § 132 ods. 2 Trestného poriadku. Prečítanie takejto výpovede na hlavnom pojednávaní by potom bolo v zásadnom rozpore požiadavku kontradiktórnosti súdneho procesu, ako je v rozpore s právom obžalovaného na spravodlivý súdny proces.

Z judikatúry ESLP vyplýva bezpodmienečná povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu rešpektovať právo obvineného na obhajobu tým, že mu musí dať možnosť zúčastniť sa výsluchu svedka tak, aby tento úkon zodpovedal požiadavkám kontradiktórnosti konania. Obvinený musí mať možnosť spochybníť argumenty a vypočúvať svedkov (Unterperfinger proti Rakúsku, rozsudok ESLP z 24. novembra 1986, Craxi proti Taliansku, rozsudok ESLP z 5. decembra 2002).

Na prečítanie svedeckej výpovede X. T. z prípravného konania, by musela byť splnená podmienka, že táto by bola vykonaná v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku, svedkyňa by bola vypočutá potom, ako bolo obom obžalovaným oznámené obvinenie a potom, ako boli obaja poučení o práve žiadať, aby sa obhajca zúčastnil výsluchu tohto svedka. V tomto smere je potrebné poznamenať, že u oboch obžalovaných išlo o prípad povinnej obhajoby v zmysle § 37 ods. 1 písmeno a), písmeno c) Trestného poriadku. Vypočutie svedkyne v prítomnosti iba jedného z obhajcov nepostačuje, nakoľko je obom obvineným, teraz obžalovaným, kladené za vinu spáchanie obzvlášť závažného zločinu vo forme spolupáchateľstva. Riadiac sa týmito úvahami súd neskorší návrh procesných strán k načítanie výpovede X. T. z prípravného konania zamietol.

Procesné strany tiež navrhovali na hlavnom pojednávaní vypočuť svedkyňu J. N.. táto svedkyňa bola opakovane predvolávaná na súdom na hlavné pojednávanie, no zo svojej účasti sa ospravedlňovala najskôr z dôvodu vysokého štádia tehotenstva, neskôr z dôvodu starostlivosti o novonarodené dieťa. Neskôr prokurátorka súhlasila s čítaním jej svedeckej výpovede na hlavnom pojednávaní, no obhajoba s takýmto postupom nesúhlasila. Výpoveď svedkyne N. z prípravného konania tak nebolo možné na hlavnom pojednávaní prečítať v zmysle § 263 ods. 1 Trestného poriadku. Súd v zmysle § 272 ods. 3 Trestného poriadku odmietol vykonanie dôkazu vypočutím svedkyne na hlavnom pojednávaní. K tomuto rozhodnutiu súd viedla úvaha, že svedkyňa sa opakovane na hlavné pojednávanie nedostavila, pričom nato mala vážny dôvod, ktorý bude zrejme pretrvávať i naďalej. Na druhej strane však skutočnosti uvádzané svedkyňou v prípravnom konaní boli na hlavnom pojednávaní už spoľahlivo preukázané tak výpoveďou svedkyne Š. J., ako i svedka X. N.Š.W. G. H. U.. Všetci traja svedkovia v podstate zhodne popísali okolnosti nájdenia tela zavraždenej J. O.. Svedkyňa N. spolu s týmito tromi svedkami štvrtou osobou prítomnou pri nájdení tela zavraždenej. Z jej výpovede v prípravnom konaní nevyplýva, že by mohla byť prítomná na mieste činu v čase jeho spáchania, respektíve, že by videla páchatelov tohto trestného činu. preto súd rešpektujúc zásadu potreby prejednania väzobnej veci urýchlene, bez zbytočných prietahov rozhodol, že dôkaz výsluchom tejto svedkyne nevykoná.

Obžalovaný U. Y. na hlavnom pojednávaní žiadal, aby súd predvolal a vypočul vyšetrovateľa, ktorý realizoval vyšetrovanie, pričom ako dôvod uviedol, že policajti ho nútili k výpovediam. Súd odmietol vykonanie tohto dôkazu, nakoľko má za to, že predmetom dokazovania na hlavnom pojednávaní nemá byť vypočúvanie vyšetrovateľa o spôsobe vykonávania procesných úkonov v prípravnom konaní. Predmetom dokazovania v trestnom konaní (§ 119 ods. 1 Tr. por.) sú okolnosti spáchania trestného činu a nie okolnosti jeho vyšetrovania. Tieto by mohli tvoriť samostatný skutok len v prípade, ak by pri vyšetrovaní došlo k zneužívaniu právomoci verejného činiteľa, ktoré by bolo ako trestný čin predmetom trestného stíhania (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. júna 2012, sp. zn. 1 TdoV 16/2011, zverejnený pod zn. Tpj 76/2012 - 10)

Súd tiež odmietol vykonať dôkaz navrhovaný obhajkyňou obžalovaného R. X. JUDr. Alenou Kaplanovou, ktorá žiadala vykonať prehratie je obrazovo zvukového záznamu z psychofyzikálneho vyšetrenia obžalovaného R. X.. Dôvody na prehratie časti takého záznamu z vyšetrenia obžalovaného U. Y. súd uviedol vyššie v tomto rozsudku. Keďže účelom tohto dôkazu bolo iba objasniť a okolnosti dôvody zmeny výpovede obžalovaného Stenu a u obžalovaného X. tento dôvod na nebol na oboznámenie tohto záznamu nebol, súd zamietol návrh obhajkyne.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil i množstvo listinných dôkazov, ktorých vyplývajú nasledovné skutočnosti.

Zo zápisnice o rekognícii osoby podľa fotografie zo dňa 20. 4. 2011 vyplýva, že svedkyňa X. T. neopoznala žiadneho z obžalovaných ako osoby, ktoré dňa 31. 1. 2011 v čase okolo 16.00 hodiny a 16.15 hodiny videla vychádzať z potravín rodinného domu nebohej J. O..

Zo zápisnice o rekognícii osoby podľa fotografie z 28. 9. 2011 vyplýva, že svedok W. Y. o poznal obžalovaného U. Y. ako osobu, ktorá prechádzala vedľa jeho vozidla v deň, kedy usmrtili J. O..

Zo zápisnice z previerky výpovede namieste, ktorá bola spísaná dňa 22. 7. 2011 vyplýva, že obžalovaný U. Y., spolu so svojim obhajcom, zákonným zástupcom, prokurátorom, vyšetrovateľom, kriminalistickým technikom, znalcom z odvetvia psychológie a tiež za prítomnosti figurantov podrobne popísal a názorne ukázal, akým spôsobom, spolu s obžalovaným R. X., uskutočnili trestný čin, z ktorého sú obžalovaní. Obžalovaný pri otázkach prokurátorky uviedol, že predtým bral všetku trestnú činnosť iba na seba preto, že sa bál o sestru, bál sa, že by R. X. ublížil jeho sestre. Ďalej uviedol, že nôž priniesol z domu, kázal mu to X.. Tiež uviedol, že sem prišiel s úmyslom vziať peniaze na drogy a s nožom chcel poškodenú iba vystrašiť. Na otázku obhajcu, či nôž bol celý čas u obžalovaného Y., obžalovaný odpovedal, že bol u neho, mal ho po celý čas v predajni a potom ho schoval na povalu domu. Obžalovaný tiež uviedol že predtým, ako prišiel do obchodu zavraždenej dal si marihuanu, asi pol gramu aj deň predtým mal pervitín. V prípravnom konaní bolo vykonané i rozsiahle znalecké dokazovanie Kriminalistickým a expertíznym ústavom Policajného zboru, v rámci ktorého boli vyhotovené znalecké posudky, ktoré súd oboznámil na hlavnom pojednávaní ako listinné dôkazy.

Zo znaleckého posudku z odvetvia daktyloskopie (číslo listu 335 až 340) vyplýva, že z vecných stôp zaistených na mieste činu - sklenená fľaša slivovice o objeme 0,5 litra a 1 kus registračnej pokladne - neboli zviditeľnené a zaistené upotrebitelné a ani čiastočne upotrebitelné daktyloskopické stopy. Vzhľadom k tomu nebolo možné porovnať odtlačky prstov od obžalovaných s daktyloskopickými stopami na mieste činu.

Zo znaleckého posudku z odvetvia trasológie (číslo listu 342 až 350) vyplýva, že na mieste činu boli zaistené 4 trasologické stopy. V týchto trasologických stopách sa neodrážajú znaky vhodné na individuálnu identifikáciu, sú vhodné iba na určenie skupinovej príslušnosti. Porovnaním troch odtlačkov z miesta činu a podošiev obuvi od obžalovaného U. Y. sa zistilo, že vykazujú navzájom rozdielne vzory. Porovnaním štvrtej trasologickej stopy a podošvy obuvi obžalovaného Y. sa zistilo, že vykazujú navzájom v podošvovej časti rovnaký vzor.

Zo znaleckého posudku z odvetvia mechanoskopie (číslo listu 352 až 363) vyplýva, že na znalecké skúmanie boli predložené 2 kusy druhovo a rozmerov zhodných kuchynských nožov celkovej dĺžky cca 320 milimetrov s čiernymi plastovými rukoväťami s dĺžkou čepele cca 203 milimetrov a maximálnou šírkou čepele cca 37 milimetrov, ako aj kuchynský nôž s čiernou plastovou rukoväťou s vyhnutou a zvlhnutou čepeľou dĺžky cca 140 milimetrov maximálnej šírky 20 milimetrov. Nôž mal následkom ohnutia čepele poškodenú plastovú rukoväť v oblasti skrutkového spoja. Ďalej boli ako vecné stopy predložené odevné zvršky poškodenej, ktoré mala na sebe v čase, keď bola nájdená zavraždená. Znaleckým skúmaním bolo zistené, že na zaistených odevných zvrškoch poškodenej (okrem hnedých teplákových nohavíc) sa nachádzali viaceré bodno-rezné poškodenia ostrým predmetom, napríklad nožom. Všetky preskúmané poškodenia odevov boli podľa ich charakteru vytvorené ostrým predmetom, pravdepodobne nožom. Poškodenia tkanina rozličnej kvality a zloženia mali však nízku identifikačnú hodnotu, a teda neboli spôsobilé na individuálnu identifikáciu použitého nástroja. Vzhľadom na to nie je možné použitie žiadneho z predložených predmetov - nožov - potvrdiť, respektíve vylúčiť.

Z ďalšieho znaleckého posudku z odvetvia daktyloskopie (číslo listu 364 až 369) vyplynulo, že na porovnanie a znalecké skúmanie boli predložené vecné stopy zaistené na mieste činu a to kuchynský nôž s čiernou rukoväťou, igelitová taška, krabička od cigariet značky Marlboro a kuchynský nôž s čiernou rukoväťou a ohnutou čepeľou. Ako porovnávací materiál bola predložená daktyloskopická karta s odtlačkami prstov a dlaní osoby D. U.G.Q.. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že na predložených vecných stopách neboli zviditeľnené a zaistené upotrebitelné a ani čiastočne upotrebitelné daktyloskopické stopy, okrem noža s ohnutou čepeľou, na ktorom bola zaistená jedna čiastočne upotrebitelná daktyloskopická stopa. Porovnaním tejto daktyloskopickkej stopy s predloženými odtlačkami prstov a dlaní D. U. nebola zistená zhoda. Rovnako nebola zistená ani zhoda medzi touto daktyloskopickou stopou a odtlačkami prstov a dlaní obžalovaného U. Y., ktorá bola vykonaná pri neskoršom znaleckom skúmaní (odborné vyjadrenie Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ z čísla listu 381 až 382.

Tie isté vecné stopy boli predložené na znalecké skúmanie z odvetvia kriminalistickej biológie a genetickej analýzy. V znaleckom posudku z tohto odvetvia (číslo listu 371 až 373) vyplýva, že z vecnej stopy - z noža s ohnutou čepeľou bol zistený DNA profil, ktorý je zhodný s z DNA profilom porovnávacej vzorky tekutej krvi označenej „ J. O. “, ktorá je teda osobou, od ktorej pochádza biologický materiál zaistený na vecnej stope - noži s ohnutou čepeľou. Z ďalšieho znaleckého posudku vypracovaného z odvetvia kriminalistickej biológie a genetickej analýzy a kriminalistickej antropológie (číslo listu 374 až 380) vyplynulo, že pri skúmaní vecných stôp zaistených buď na mieste činu, z tela zavraždenej, respektíve od osôb D. U., U. Y. G. R. X. nebolo zistené, že by zaistené biologické stopy pochádzali od niektoej z týchto uvedených osôb.

Ako listinný dôkaz bola oboznámená i zápisnica o použití služobného psa na pachové práce zo dňa 31. 1. 2011, z ktorej vyplýva, že v tento deň v čase od 19.35 hodiny vykonal príslušník policajného zboru v obci Y., na ulici G. v predajni potravín rodinného domu so služobným psom sledovanie pachové stopy, ktorá sa nachádzala v tomto objekte. Služobný pes smeroval s potravin na ulicu, kde sa vydal doľava smerom do centra mesta Sládkovičovo a asi po 300 metroch na rohu ulice pri dome číslo 380/87 stopu ukončil. Zo správy o výsledku porovnávania pachových stôp zo dňa 14.2.2011 (číslo listu 475 až 478) vyplýva, že z podlahy za pultom vedľa tela poškodenej boli zaistené 2 pachové stopy, ktoré boli porovnávané s porovnávacími prachovými stopami zaistenými od obžalovaného R. X. a obžalovaného U. Y.. Pachová zhoda bola zistená medzi porovnávacou pachovou stopou obžalovaného Bystríka Stenu a porovnávanými pachovými stopami zaistenými namieste činu. Pachová zhoda nebola zistená medzi porovnávacou pachovou stopou obžalovaného R. X. a porovnávanými pachovými stopami zaistenými na mieste činu.

Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky (číslo listu 491 a 492) vyplýva, že na základe príkazu sudcu pre prípravné konanie tunajšieho súdu bola vykonaná v byte svedka D. U. v Galante domová prehliadka, pri ktorej bola zaistená bunda modro bielo sivej farby značky Nike, veľkosti M.

Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky (číslo listu 516) vyplýva, že na základe príkazu sudcu pre prípravné konanie tunajšieho súdu bola dňa 4. 2. 2011 vykonaná domová prehliadka v rodinnom dome na adrese v Y.K., D. Č. XXXX/XX, pri ktorej bol nájdený 1 kuchynský nôž s čiernou rukoväťou od celkovej dĺžky 215 centimetrov, s dĺžkou čepele 110 centimetrov a to v kuchynskej linke, ďalej 1 kus igelitovej tašky, 1 kus krabičky cigariet značky Marlboro a 1 kus kuchynského noža s čiernou rukoväťou o celkovej dĺžke 250 centimetrov s dĺžkou čepele 140 centimetrov - ohnutý s červenými škvrkami, tento bol nájdený v neobývanej prístavbe domu, v podhľade.

Zo zápisnice o vydaní veci zo dňa 1. 2. 2011 a zo dňa 3. 2. 2011 vyplýva, že obžalovaný Bystrík stena dobrovoľne vydal 1 kus teplákov čiernej farby s bielym pásom na oboch bočných stranách teplákov a 1 pár tenisiek čiernej farby značky Aolite s dvoma bielymi pruhmi na vonkajšej a vnútornej strane tenisiek. Svedok L. Y. dobrovoľne vydal 1 kus športovej bundy Lacoste bielo - sivej farby s oranžovými pásmi cez rukávy a ramena, ktorá patrí obžalovanému R. X.. Tieto veci boli neskôr vrátené obom obžalovaným. Bola tiež oboznámená zápisnica ohľadom miesta činu s príslušnou fotodokumentáciou, ktorá bola vykonaná dňa 31. 1. 2011 v čase od 20.00 hod. do 23.15 hod. zo zápisnice vyplýva, že namieste činov boli pri tejto prehliadke zaistené trasologické stopy, ďalej pachové stopy, biologické stopy, ako i vecné stopy (registračná pokladňa, sklenená fľaša s nápisom Slivka 0,5 litra). V registračnej pokladni sa nachádzala účtenka, na ktorej bol nablokovaný predaj tovaru s dátumom 31. 1. 2011, čas 14:06:41.

Ako listinné dôkazy boli tiež oboznámené odborné stanoviská - výsledky psychofyzikálneho overovania pravdivosti, ktoré boli vykonané Kriminalistickým a expertíznym ústavom PZ s obžalovanými U. Y. a R. X. dňa 27. júna 2011. Zo záveru overovania u obžalovaného U. Y. vyplýva, že nie je možné jednoznačne určiť, či subjekt bol alebo nebol pravdivý pri odpovediach na položené otázky. Obžalovanému boli položené tieto otázky:

- „pamätáte si, že ste pichli nožom pani O. viackrát, ako uvádzate? “
- „pamätáte si, že ste pichli nožom 31. januára tohto roku pani O. viackrát ako uvádzate?“
- „bol R. X. pri usmrtení pani O. priamo v obchode?“
- „bol R. X. pri usmrtení pani O. v obchode 31. januára tohto roku?“

Na všetky 4 položené otázky a obžalovaný odpovedal „nie“.

Pri rovnakom druhu odborného skúmania boli obžalovanému R. X. položené tieto otázky:

- „ boli ste v potravinách pani O. v deň jej usmrtenia na G. ulici v Y.? “
- „ bodli iste nožom pani O. dňa 31. januára 2011 v jej obchode? “
- „ dohodli ste sa s U. Y., deň pred usmrtením pani O., že pôjdete do jej obchodu kradnúť? “

Na všetky otázky obžalovaný odpovedal „nie“. V tejto časti analýzy dospeli k záveru, že nie je možné jednoznačne určiť, či subjekt bol alebo nebol pravdivý pri odpovediach.

V ďalšej časti testovania mu boli položené tieto otázky:

- „bodli ste nožom pani O. videnie usmrtenia?“

- „bodli ste nožom pani O. v jej obchode v deň jej usmrtenia?“

Na obe položené otázky obžalovaný odpovedal „nie“. Túto časť testovania vyhodnotili tak, že subjekt bol nepravdovravý vo svojich odpovediach na položené otázky.

Z fotokópie vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Galante číslo ORP - 737/JP- GA- 2010 súd zistil, že uznesením vyšetrovateľa policajného zboru zo dňa 22. 11. 2010 bolo začaté trestné stíhanie pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písmeno c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dosiaľ nezistený páchatel' dňa 22. 11. 2010 v čase okolo 10 00 hodiny vošiel do predajne potravín nachádzajúcej sa v garáži rodinného domu v Y., na ulici G. XXXX, a pod hrozbou použitia kuchynského noža žiadal od majiteľky predajne J. O.K.T. peniaze, táto mu však povedala, že peniaze nemá, nakoľko nemá žiadnu tržbu, páchatel' v tom násilím otvoril zásuvku na pokladni odkiaľ zobral drobné mince v celkovej sume cca 25 euro a následne odišiel z predajne neznámym smerom, pričom poškodená J. O. narodená XX. X. XXXX X., trvale bytom Y., G. XXXX spôsobil škodu vo výške cca 25 euro, súčasť nepoškodená J. O. neutrpela konaním páchatel'a žiadne zranenia. Toto trestné stíhanie bolo uznesením vyšetrovateľa z zo dňa 9. 2. 2011 prerušené podľa § 228 ods. 1 Trestného poriadku, lebo sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie voči určitej osobe.

Zástupkyňa orgánu sociálnoprávnej ochrany predložila súdu správu z psychologického vyšetrenia a pozorovania zo dňa 16. 6. 2009, ktorú vypracovalo Diagnostické centrum Bratislava na osobu obžalovaného U. Y. Z tejto správy vyplýva že menovaný obžalovaný bol umiestnený v tomto zariadení od 4. 12. 2008 a to do 29. 4. 2009 na základe rozhodnutia Okresného súdu Galanta. Zo správy vyplýva, že osobnosť menovaného je vo vývine, introvertne orientovaná, formovaná nevhodnými rodinnými pomermi. V záťaži odvráva, vzdoruje, uzatvorí sa do seba. V skupine rovesníkov je obľúbený, kamarátsky a ochotný pomôcť svojim kamarátom. Voči dospelým autoritám, ak prejavujú úprimný záujem, je otvorený, čo sa dá veľmi dobre využiť pri korigovaní jeho správania. Rodinné pomery, z ktorých prichádza považuje za namáhavé, uniká z domu a baví ho chodiť von a stretávať sa s kamarátmi. Jeho citové väzby sú presunuté mimo rodinu, na kamarátov. Svoje potreby spolupatričnosti, uznania, ocenenia, byť centrom pozornosti uspokojuje vzťahmi s kamarátmi. Za rizikový považujú jeho záujem o sociálne menej prispôsobivú spoločnosť, táto je pre neho prítiažlivá a predstavuje pre neho realizáciu po bezstarostnom a voľnom prežívaní. Pri riešení konfliktov a problémov v skupine rovesníkov menovaný jednoznačne zakaždým zaujme postoj, že kamarátov nezrádza, radšej mlčí, zoberie na seba vinu. Kamarátstvo je pre neho významná hodnota.

Zo psychologickéj správy vypracovanej detským domovom Nezábudka Dunajská Streda na osobu svedkyne D. X. zo dňa 29. 10. 2012 vyplýva, že menovaná bola do tohto zariadenia umiestnená na základe predbežného opatrenia okresného súdu Galanta, spolu so svojim bratom D.. Intelektovo je v pásme subnormy, má problémy s koncentráciou pozornosti. Jej osobnosť je simplexnejšia, adolescentná, s disharmonickým vývinom, infantilnými prvkami, emočne deprivovaná (nedostatočná). V prežívaní je emočne labilná a má znížené sebavedomie. V správaní impulzívna, s nízkou v frustračnou toleranciou a ľahko ovplyvniteľná zo strany okolia. Jej osobnosť je sociálne a emocionálne nezrelá. Menovaná je citovo naviazaná na rodinných príslušníkov, najmä na súrodencov. Dokáže sa trápiť kvôli problémom blízkych osôb, najmä súrodencov, snaží sa im byť nápomocná.

Zo správ a posudkov vypracovaných na osoby obžalovaných vyplýva, že obžalovaný R. X. má v meste Y. len administratívny trvalý pobyt u svojej matky. Podľa vyjadrenia matky sa Y. nezdržiava, vyrastal v detskom domove a v auguste roku 2006 sa vrátil z výkonu trestu. Na úrade práce nie je evidovaný a bližšie informácie o ňom nemajú. Zo správy Obvodného úradu Galanta vyplýva, že obžalovaný R. X. v evidencii priestupkov od roku 2008 do roku 2011 má jeden záznam, ide o obvinenie z priestupku proti majetku, pričom priestupkové konanie je v štádiu prípravy.

Obžalovaný U. Y. je z miesta trvalého bydliska hodnotení nasledovne. Od roku 2005 je prihlásený k trvalému pobytu v Y., keď sa s rodičmi prisťahoval z Bratislavy V. Bol žiakom spojenej školy v Y.. Pre jeho správanie sa v škole dlhší čas trávil, ktoré edukačnom domove v Trnave. V meste nemá dobrú povest' a na mestskom úrade nebol prejednávaný. Obžalovaný nemá v evidencii priestupkov od roku 2008 do roku 2011 žiaden záznam. Zo správy z úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta zo dňa 26. 9. 2000 nerasty vyplýva, že obžalovaný U. Y. sa v evidencii tohto úradu nachádza od marca 2007, kedy ich samotná matka požiadala o pomoc z dôvodu výchovných problémov maloletého doma i v škole.

Rodičov nerešpektoval, dopúšťal sa krádeží a utekal z domu. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný spáchal v roku 2008 trestný čin, Okresný súd Galanta mu nariadil pobyt v diagnostickom centre v Bratislave na dobu 6 mesiacov.

Z vykonaného dokazovania dospel súd k záveru to, že došlo k spáchaniu skutku ktorý je uvedený v obžalobe, no na rozdiel od obžaloby súd uzavrel, že spáchanie uvedeného skutku bolo preukázané iba obžalovanému mladistvému U. Y..

Skutočnosť, že usmrtená J. O. utrpela zranenia popísané vo výrokovvej vete tohto rozsudku vyplývajú zo znaleckého dokazovania z odvetvia súdneho lekárstva. Vyššie uvedený znalecký posudok z tohto odvetvia presne a bez pochybností identifikoval zranenia, ktoré usmrtená J. O. utrpela dňa 31. 1. 2011 narovna presne určil tie zranenia, ktoré spôsobili jej smrť, pričom tieto sú vyjadrené v skutkovej vete rozsudku. Z uvedeného znaleckého posudku tiež jednoznačne vyplýva, že smrteľné zranenia, ako i ostatné zranenia, ktoré poškodená utrpela boli spôsobené inou osobou. Mechanizmus vzniku týchto zranení tak ako ho v znaleckom posudku predpokladajú (odhadujú) znalci potom zodpovedá popisu útoku tak, ako ho vo svojich výpovediach uviedol obžalovaný U. Y.. Čas úmrtia poškodenej vyplýva jednak z uvedeného znaleckého posudku, ako i výpovede svedkov J.Y.S., U., N. G. W. Y. a vecného dôkazu - účtenky z registračnej pokladne nachádzajúcej sa v obchode zavraždenej. Medzi týmito dôkazmi niet podstatných rozdielov a bezpečne preukazujú mechanizmus vzniku zranení, ako i čas, kedy vznikli a čas, kedy následne nastala smrť poškodenej.

Kľúčovou sa tak stala otázka identifikácie páchatel'a tohto trestného činu respektíve určenia, či bol páchatel' jeden alebo dve osoby. Súd dospel k záveru, že vykonaným dokazovaním sa nepodarilo preukázať, že trestný čin spáchali dvaja páchatelia.

Obžalovaný U. Y. od začiatku trestného stíhania, odkedy sa ocitol v procesnom postavení obvineného sa priznával k spáchaniu trestnej činnosti, ktorá sa mu kládla za vinu. V období od vznesenia obvinenia až do konania hlavného pojednávania na súde obžalovaný niekoľkokrát zmenil svoju výpoveď a vždy iným spôsobom popísal samotný priebeh trestného činu, ako aj to, či trestný čin spáchal sám alebo s obžalovaným R. X.. V prvej zo svojich výpovedí v procesnom postavení obvineného obžalovaný tvrdil, že trestný čin spáchal sám. Neskôr zmenil svoju výpoveď a ako spolupáchatel'a trestného činu označil obžalovaného R. X.. Nakoniec pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní označil obžalovaného R. X. za jediného páchatel'a trestného činu a svoju osobu postavil iba do úlohy „diváka“, ktorý prišiel s obžalovaným X. do predajne, aby vykonali spoločne lúpež, no na samotnom zavraždení poškodenej sa nijakým spôsobom nepodieľal. Tieto výpovede obžalovaného slúžia ako priamy dôkaz jeho prítomnosti na mieste činu. Tak ako je uvedené v odôvodnení tohto rozsudku ďalej, súd nepovažuje výpovede obžalovaného U.Í.X. Y. za plne dôveryhodné a presvedčivé a to najmä kvôli rozporom v ich obsahu, ako i kvôli tomu, že obžalovaný tieto rozpory nevie logicky a vierohodne vysvetliť. Na druhej strane jediná skutočnosť nemenil obžalovaný vo svojich výpovediach, a to tú, že sa v čase zavraždenia poškodenej nachádzal na mieste činu, teda v predajni zavraždenej. Ako nepriame dôkazy o účasti obžalovaného U. Y. na mieste činu a v čase jeho vykonania slúži svedecká výpoveď W. Y. a prítomnosť pachovej stopy obžalovaného Y. na mieste činu, ktorá bola zistená použitím služobného policajného psa. Svedok Z. Y. pri rekognícii v prípravnom konaní dňa 28. 9. 2011, ako i na hlavnom pojednávaní s určitou opoznal obžalovaného U. Y. ako osobu, ktorá v čase zodpovedajúcom úmrtiu zavraždenej prechádzala okolo vozidla, v ktorom sedel svedok a ktorá išla smerom k obchodu zavraždenej. Ďalším nepriamym dôkazom svedčiacim v tomto smere proti obžalovanému U. Y.P.Q. je výsledok znaleckého skúmania z odvetvia trasológie, podľa, ktorého sa jedna z trasologických stôp zaistených na mieste činu porovnaním s podošvou obuvi obžalovaného Y.P.Q., ktorú dobrovoľne vydal polícii zistilo, že vykazujú navzájom v podošvovej časti rovnaký vzor (pričom však nebola zistená individuálna zhoda, iba druhová zhoda). Tieto nepriame dôkazy, spolu s výpoveďami obžalovaného U. Y. bez rozumných pochybností dokazujú jeho prítomnosť na mieste činu v čase jeho spáchania.

Proti obžalovanému R. X. je jediným priamym dôkazom o jeho prítomnosti na mieste a v čase spáchania trestného činu iba výpoveď obžalovaného U. Y.. Túto výpoveď však v tomto smere súd nepovažuje za vierohodnú, najmä z dôvodu početných a vážnych rozdielov medzi jeho výpoveďami, ktoré ani v prípravnom konaní, ani na hlavnom pojednávaní nevedel rozumne vysvetliť. Ako vyplýva z analýzy výpovedí vyššie uvedených svedkov, ako i z výsledkov znaleckého skúmania z vykonaného Kriminalistickým a expertíznym ústavom PZ, neexistuje žiadne priame svedectvo o tom, že by sa obžalovaný R. X. v čase spáchania skutku nachádzal v priestoroch predajne zavraždenej alebo v jej okolí. Rovnako neexistujú o tomto žiadne vecné dôkazy. Napriek rozsiahlemu znaleckému skúmaniu z odvetvia kriminalistiky nebolo preukázané, že by niektorá z biologických, trasologických, či iných stôp zaistených na mieste činu pochádzala od obžalovaného R. X.. Na rozdiel od obžalovaného U. Y. nebolo

zistené, že by niektorá z dvoch pachových stôp zaistených na mieste činu patrila obžalovanému X.Í.. Ttáto by tak svedčila o jeho prítomnosti (či už v čase spáchania trestného činu alebo v inom čase) na mieste trestného činu.

Výpovede tých svedkov, ktorí vypovedajú o tom, že obžalovaný X. mal v minulosti navádzať obžalovaného Y. na vykonanie krádeže, či lúpeže v obchode zavraždenej (D.G.X., X., X. Y. G. F.) sami osebe nedokazujú prítomnosť obžalovaného X. v čase spáchania trestného činu na mieste tohto činu. Ak by sme aj prijali záver o tom, že obžalovaný X.Í. navádzal obžalovaného Stenu na takéto konanie, bez ďalších dôkazov to nedokazuje, že obžalovaný X. tento svoj zámer aj skutočnosti zrealizoval a do obchodu zavraždenej dňa 31.1.2011 s úmyslom kradnúť, respektíve lúpiť šiel. Na tomto mieste je potrebné uviesť, že súd nepovažuje za nepochybné preukázané tvrdenia uvedených svedkov o tom, že obžalovaný X. navádzal obžalovaného Stenu na spáchaní uvedenej trestnej činnosti. Túto skutočnosť tvrdia totiž osoby, ktoré majú k obžalovanému U. Y. jednoznačne blízky a priateľský vzťah a ktorých výpoveď môže byť z tohto dôvodu aj podvedomé ovplyvnená snahou pomôcť obžalovanému Y. vo veľmi ťažkej životnej situácii, v ktorej mu hrozí uloženie vysokého trestu odňatia slobody.

Zo zápisnice o rekognícii podľa fotografie, ktorá bola uskutočnená dňa 20. 4. 2011 vyplýva, že svedkyňa T. neopoznala ani jedného z obžalovaných ako osoby, ktoré mali vychádzať z priestorov predajne zavraždenej v čase kedy mohlo dôjsť k spáchaniu trestného činu.

Svedecké výpovede, s výnimkou výpovede svedka Y., ktorý videl obžalovaného Stenu pohybovať sa v okolí obchodu zavraždenej, neposkytujú žiaden priamy dôkaz o tom, či sa skutok stal, prípadne ako sa stal, ani kto je jeho páchatelom. Výpovede svedkov, ktorí z titulu príbuzenského a kamarátskeho vzťahu k jednotlivým obžalovaným v zásade predostierajú obraz o povahových vlastnostiach obžalovaných a dôvodne sa možno domnievať, že osoby obžalovaných sa snažia vykresliť v čo najlepšom svetle. Ani výpovede svedkýň X.Í.Q. Y. a H. Y., ktoré uvádzajú, že obžalovaný Y. sa v deň spáchania vraždy poškodenej, vrátane večerných hodín toho istého dňa, choval normálne nevyvracajú podozrenie voči obžalovanému, dané na základe iných vyššie i nižšie uvedených dôkazov. Výpoveď svedka X. sa rovnako nejaví byť vierohodná a to najmä s poukazom na tvrdenie, že s obžalovaným Y. hral v čase, kedy malo dôjsť k zavraždeniu poškodenej, až do 17.30 hodiny futbal. Z výpovedi obžalovaného Y. je však nepochybné, že tento sa nachádzal v tom čase na mieste trestného činu. Svedecké výpovede vlastných súrodencov, ako i nevlastného brata obžalovaného X. sa vyznačujú dôležitými rozpormi v popise podstatných skutočností, najmä tom, po aké časové obdobie bol obžalovaný v dome svojho nevlastného brata L.I.U. Y. a kde sa mal nachádzať v čase spáchania trestného činu. Aj z tohto dôvodu ich nepovažuje súd za dostatočne validné na to, aby poskytli objektívne svedectvo o skutočnostiach majúcich vplyv na rozhodnutie o vine, či nevine oboch obžalovaných. Svedectvo svedkyne D., ktorej mal obžalovaný X. povedať v deň vraždy, v čase po jej uskutočnení, že jej vráti peniaze, ktoré si predtým požičal, tiež nesvedčí o vine obžalovaného X. za stíhanú trestnú činnosť. Podľa svedectva obžalovaného Y. to mal byť práve on (obžalovaný Y.), ktorý vzal peniaze z obchodu zavraždenej a o tieto sa s obžalovaným X. nedelil.

Na základe uvedených skutočností dospel súd k záveru, že prítomnosť na mieste činu v čase jeho spáchania bola preukázaná iba obžalovanému U. Y., ktorého súd identifikoval ako jediného páchatel'a skutku uvedeného vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Obžalovaný vo svojich výpovediach v podstatných rysoch opísal priebeh fyzického útoku voči osobe zavraždenej a spôsob jeho vykonania v zásade korešponduje so závermi znaleckého dokazovania z odvetvia súdneho lekárstva. Rozdielnosti vo výpovediach obžalovaného respektíve ich nesúlad s objektívnymi nálezmi na tele zavraždenej možno vysvetliť snahou obžalovaného zmierniť popis inak brutálneho útoku voči zavraždenej vo svoj prospech, ktorého závažnosť a následky si obžalovaný uvedomoval tak, ako to uvádzali znalci z odvetvia psychiatrie. Zmeny vo výpovediach obžalovaného, ktoré spočívajú v tom, že obžalovaného R. X. označil najskôr za spolupáchatel'a a neskôr za jediného páchatel'a trestnej činnosti pripisuje súd snahe obžalovaného najskôr čiastočne a neskôr úplne zbaviť sa trestnoprávnej zodpovednosti za svoje konanie. Jeho v poradí prvú výpoveď v prípravnom konaní považuje súd za najviac autentickú, najviac reálne popisujúcu priebeh skutku. Simplexne štruktúrovanú osobnosť obžalovaného, v spojení s podpriemerným intelektom považuje súd za rozhodujúce faktory pre takýto záver. Plynutím času sa obžalovaný pokúsil vytvoriť inú verziu toho ako došlo k spáchaniu trestného činu, avšak medzi druhou a treťou verziou obžalovaného sú podstatné rozdiely, ktoré obžalovaný nevedel a rozumne logicky vysvetliť. Súd neveril vysvetleniu žalovaného v tom smere, že spočiatku bral všetku trestnú činnosť iba na seba v snahe chrániť svojich blízkych, najmä sestru X., ktorej mohol obžalovaný X. ublížiť. Podľa takejto logiky obžalovaného mohlo však iba vzatie obžalovaného X.Í.X. do väzby pre podozrenie zo spáchania takéhoto závažného trestného činu ochrániť rodinných príslušníkov obžalovaného Y. pred hrozbou zo strany obžalovaného X.. Naopak obžalovaný Y. pri svojom pobyte vo

väzbe nemohol nijako zabezpečiť prípadnú ochranu členov svojej rodiny. Ak obžalovaný Y. priznával spáchanie trestnej činnosti iba z obavy pred obžalovaným X., neposkytol v priebehu prípravného konania a ani na hlavnom pojednávaní žiadne uspokojivé vysvetlenie, prečo túto obavu neskôr stratil a svoju výpoveď zmenil v neprospech obžalovaného X.. Čiastočné vysvetlenie zmeny výpovede obžalovaného na hlavnom pojednávaní oproti prípravnému konaniu poskytuje obrazovo zvukový záznam z priebehu psychofyziologického overovania pravdivosti z výpovede obžalovaného. Priebeh tej časti odborného overovania pravdivosti výpovede obžalovaného, ktorá spočívala v rozhovore svedka J. s obžalovaným po vyhodnotení testov ukazuje, že pri tomto rozhovore bol obžalovaný opakovane konfrontovaný s otázkou, či spáchal trestný čin sám, alebo tam bola prítomná aj iná osoba. Svedok sa obžalovaného priamo pýtal, či obžalovaný X. nedával pozor, či obžalovaný X. nepichol zavraždenú, následne obžalovanému výslovne hovoril, že mu to pomôže na polícii a že to môže pre neho znamenať nižší trest (čas záznamu 3.33). Svedok sa priamo pýtal obžalovaného, prečo R. X. kryje, na čo mu obžalovaný odpovedal, že sa mu X. vyhrážal, že zabije jeho sestru (čas záznamu 3.35). Po absolvovaní asi piatich minút takéhoto rozhovoru medzi svedkom a obžalovaným, urobil obžalovaný nové priznanie, v ktorom označil R. X. ako spolupáchateľa trestného činu (čas záznamu 3.37 - 3.50). Následne svedok vyzval obžalovaného, aby túto svoju zmenenú výpoveď napísal na papier, pričom obsah ním napísanej výpovede mu svedok 2 krát skontroloval a upozornil ho, čo v nej má uviesť (čas záznamu 4.09.20 a 4.11.20). Po tom, ako obžalovaný svoju výpoveď dopísal mu ju svedok ešte raz nahlas prečítal (čas záznamu 4.16).

Vplyvom takéhoto správania sa svedka k obžalovanému mohol obžalovaný vzhľadom na svoju osobnostnú štruktúru a intelektovú vybavenosť s vysokou mierou pravdepodobnosti nadobudnúť presvedčenie, že zmena jeho výpovede v neprospech obžalovaného X., ktorého označí za jediného páchatela trestného činu, mu môže prívodiť podstatne lepší výsledok trestného stíhania.

Obhajoba obžalovaného Y. spočíva v tom, že pri svojej v poradí prvej výpovedi obvineného vzal trestnú činnosť iba na seba, pretože je v jeho povahe chrániť kamarátov vyvracia vyjadrenie znalcov z odvetvia psychológie, resp. psychiatrie, podľa ktorých obžalovaný Y. G. X. neboli v kamarátskom vzťahu, ich vzťah bol nesymetrický a mal v ňom dominanciu obžalovaný X.. Ich vzťah teda možno podľa názoru súdu viac ako kamarátsky označiť za autoritatívny. Konanie obžalovaného Y., pre ktoré ho súd v tomto konaní uznal za vinného, korešponduje z jeho psychologickým profilom tak, ako bol zistený znaleckým skúmaním, resp. vyplýva z psychologickéj správy vypracovanej počas jeho pobytu v reedukačnom zariadení. V zmysle vyjadrenie znalca z odvetvia psychológie osobnosť obžalovaného je v podstate nezrelá, emocionálne nevyvážená, s racionálne nedostatočne zvládanými afektívnymi prejavmi. Prežíva intenzívne vnútorné napätia, v dôsledku čoho u neho dochádza neraz k prekvapivým, výbušným, aj agresívnym prejavom. Z výpovede samotného obžalovaného Y. vyplýva, že v ten deň, predtým, ako išiel do obchodu zavraždenej sa z matkou pohádal. Matka obžalovaného to tiež potvrdila vo svojej výpovedi. Napätie, ktoré v ňom mohla vyvolať táto hádka mohlo vyústiť k znalcom uvádzaným výbušným až agresívnym prejavom a v konečnom dôsledku i k brutálnemu útoku na zavraždenú. Napokon i znalci z odvetvia psychiatrie vo svojom znaleckom posudku na strane č. 16, v súdnom spise strana 405 uviedli, že interpretujú konanie obvineného v čase skutku tak, že došlo k eskalácii agresie inštrumentom (nožom) po tom, čo obvinený náhle vstúpil do obchodu, bol konfrontovaný s bránením sa zo strany poškodenej a teda prekážky v dosiahnutí svojho zisťného cieľa (získanie peňazí). Znalecké posudky z odvetvia psychiatrie a psychológie tak poskytujú nepriame dôkazy svedčiace o tom, že obžalovaný Y. spáchal sám skutok, z ktorého bol obžalovaný. Súd vzal do úvahy i vyjadrenie znalca z odvetvia psychológie o všeobecnej vierohodnosti výpovede obžalovaného Y., ktoré znamená, že má všeobecné schopnosti vierohodne vypovedať, teda objektívne vnímať realitu a túto aj objektívne interpretovať. Tieto schopnosti sú objektívne merateľné psychodiagnostickými testovými metódami. Súd nechal do úvahy tie vyjadrenia znalca, ktoré sa týkali inej ako všeobecnej vierohodnosti výpovedí obžalovaného, nakoľko otázka, či výpoveď obžalovaného je fakticky vierohodná alebo nie, je otázkou právnou a prináleží ju posudzovať iba súdu.

Motívom konania podľa názoru súdu bola ziskuchtivosť obžalovaného, ktorá ho priviedla na miesto činu a po tom, ak sa jeho snaha získať od poškodenej peniaze vyrážkou pomocou noža stretla s odporom poškodenej, rozhodol sa na dosiahnutie tohto cieľa poškodenu usmrtiť. Svedčí o tom i skutočnosť, že po uskutočnení fyzického útoku na poškodenu vzal z pokladne peniaze.

Bol to obžalovaný Y., ktorý priniesol do predajne zavraždenej nôž a tento nôž, s ktorým bol spáchaný zločin potom ukryl v dome svojich rodičov. I pri preverke na mieste vykonanej dňa 22.7.2011 (pri ktorej už označoval R. X. za spolupáchateľa) obžalovaný uviedol, že počas doby, kedy sa nachádzal v predajni zavraždenej mal nôž, ktorý priniesol celý čas u seba.

Zhodnotením uvedených dôkazov, predovšetkým v ich vzájomnej súvislosti dospel súd k záveru, že tieto preukazujú bez rozumných pochybností spáchanie stíhaného skutku obžalovaným U.Y.W. Y..

Na základe takto uzavretej otázky spáchania skutku a zistenia jeho páchatela súd upravil skutkovú vetu obžaloby, tak aby korešpondovala zo zisteným skutkovým stavom existencie jedného páchatela.

Po právnej stránke súd kvalifikoval konane obžalovaného ml. U. Y. ako obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, keď obžalovaný opakovanými bodnými ranami nožom a údermi sklenenou fľašou do hlavy, ktoré jej spôsobili poranenia nezlučiteľné zo životom, úmyselne usmrtil poškodenú J. O., ktorá bola vzhľadom na svoj vek trestnoprávne kvalifikovaná ako osoba vyššieho veku.

Vzhľadom na početnosť bodno-rezných rán, ktoré zasadil poškodenej a ktoré boli vedené i na životne dôležité orgány (hlava srdce) a opakované údery do oblasti hlavy ustálil súd formu zavinenia ako priamy úmysel v zmysle ust. § 15 písm. a) Trestného zákona.

Obžalovaný spáchal tento čin ako trestnoprávne plne zodpovedná osoba, čo vyplýva zo záverov znaleckého dokazovania z odvetvia psychiatrie.

Pri rozhodovaní o treste pre obžalovaného, jeho druhu, výšky a spôsobu výkonu sa súd riadil najmä ustanovenia §§ 34 a 117 Trestného zákona. U obžalovaného nenašiel žiadne poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti, ktoré by mali vplyv na dolnú, či hornú hranicu trestnej sadzby. Vzhľadom na závažnosť súdovej trestnej činnosti neprichádzal do úvahy uloženie iného ako nepodmienečného trestu odňatia slobody. Trestnú sadzbu, v ktorej ukladal trest odňatia slobody ustálil podľa ust. § 145 ods. 2 Trestného zákona, ktorú upravil najskôr podľa ustanovenia § 117 ods. 1 a následne podľa § 117 ods. 3 Trestného zákona. Podľa ustanovení §§ 148 ods. 2 a 117 ods. 1 Trestného zákona je trestná sadzba za spáchaný obzvlášť závažný zločin v prípade mladistvého obžalovaného 2 až 7 rokov. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný mladistvý spáchal obzvlášť závažný zločin, zaoberal sa súd možnosťou použitia ust. § 117 ods. 3 Trestného zákona.

Podľa § 117 ods. 3 Trestného zákona v prípade, ak mladistvý spáchal obzvlášť závažný zločin a miera závažnosti takého obzvlášť závažného zločinu pre spoločnosť je vzhľadom na zavrhnutiahodný spôsob vykonania činu alebo vzhľadom na zavrhnutiahodnú pohnútku alebo vzhľadom na ťažký a ťažko napravitelný následok mimoriadne vysoká, môže súd uložiť trest odňatia slobody nad sedem rokov až do pätnásť rokov, ak má za to, že trest uvedený v odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z. %2523117'&ucin-k-dni=' 7. 1.2012'> na dosiahnutie účelu nepostačuje.

Formálna podmienka na uloženie trestu odňatia slobody nad hornú hranicu trestnej sadzby určenej podľa § 117 ods. 1 Trestného zákona - v tomto prípade do 7 rokov - bola splnená, nakoľko bol obžalovaný uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu. Súd preto skúmal, či sú splnené aj materiálne podmienky uvedené v tomto zákonom ustanovení, teda či miera závažnosti takého obzvlášť závažného zločinu pre spoločnosť je vzhľadom na zavrhnutiahodný spôsob vykonania činu alebo vzhľadom na zavrhnutiahodnú pohnútku alebo vzhľadom na ťažký a ťažko napravitelný následok mimoriadne vysoká. Vzhľadom na nesmierne brutálny spôsob vykonania zločinu (34 bodných a rezných rán, najmenej dva údery fľašou do hlavy), ktorý mal za následok smrť poškodenej dospel súd k záveru, že tento spôsob vykonania zločinu možno považovať za zavrhnutiahodný, čo podmieňuje použitie citovaného ustanovenia Trestného zákona o zvýšení hornej hranice trestnej sadzby. Pre úplnosť súd dodáva, že vek zavraždenej, ani jej smrť ako následok trestného činu nebral súd do úvahy ako materiálne kritéria na zvýšenie trestnej sadzby v zmysle § 117 ods. 3, keďže tieto okolnosti sú zákonnými znakmi zločinu, ktorým súd konanie obžalovaného po právnej stránke kvalifikoval.

Pri splnení formálnej aj materiálnych podmienok súd uložil obžalovanému trest nad hornú - sedemročnú - hranicu trestnej sadzby. Za dostatočnú na naplnenie účelov trestu sledovaných v ustanovení § 34 ods. 1 Trestného zákona súd považuje uloženie trestu odňatia slobody v trvaní 8 rokov. Zo znaleckého dokazovania z odvetvia psychológie, ako i psychiatrie a tiež z ďalších vyššie uvedených oboznámených listinných dôkazov dospel súd k záveru, že jednou z hlavných príčin, ktoré viedli k obžalovaného k spáchaniu trestného činu je sociálne prostredie, v ktorom vyrastal a jeho zlá životná situácia, v ktorej sa v čase spáchania skutku nachádzal. Negatívny vplyv sociálneho prostredia mal podstatný vplyv na formovanie jeho osobnosti, avšak poznatky z vynútenej ochrannej starostlivosti, ktorá mu bola poskytovaná v reedukačnom domove svedčia, že obžalovaný má dispozície tomu, aby dokázal korigovať negatívne črty svojej osobnosti, ktorého privádzajú do konfliktu so všeobecne uznávanými spoločenskými a právnymi normami správania sa. Trest odňatia slobody tak môže mať na obžalovaného aspoň sčasti pozitívny účinok, pokiaľ si obžalovaný uvedomí potrebu zmeny svojho správania a svojich životných priorít. Preto byť dĺžka výkonu trestu odňatia slobody nemala presahovať dobu, po ktorú by bolo možné dosiahnuť tento účel trestu. Na druhej strane jeho súčasný stav, ovplyvnený i jeho

závislosťou na marihuane a determinovaný jeho intelektovú výbavou vyžaduje trvanie výkonu trestu odňatia slobody po dlhší čas ako 7 rokov. V neposlednom rade takýto trest vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Súd má zato, že dlhší trest odňatia slobody by mohol byť pre obžalovaného do budúcnosti stigmatizujúci a mohol by mu vytvárať väčšiu prekážku v ďalšom životnom uplatnení po skončení jeho výkonu.

Podľa § 117 ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody sa u osôb, ktoré neprekročili osemnásť rok svojho veku, vykonáva v ústavoch na výkon trestu pre mladistvých.

Podľa § 117 ods. 5 Trestného zákona súd môže rozhodnúť, že v ústave na výkon trestu pre mladistvých sa vykoná trest aj u mladistvého, ktorý už prekročil osemnásť rok svojho veku; pritom prihliadne najmä na dĺžku trestu a na stupeň a povahu narušenia mladistvého.

V súlade s ustanovením § 117 ods. 4 Trestného zákona by mal súd obžalovaného ako páchatela ktorý prekročil 18. rok svojho života zaradiť na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Vzhľadom však na skutočnosti vyššie uvedené, ktoré sa vzťahujú k osobnosti obžalovaného a jeho správaniu sa interpersonálny vzťahoch, považuje súd za vhodnejšie zaradiť ho na výkon trestu do ústavu pre mladistvých tak, ako to umožňuje ustanovenie § 117 ods. 5 Trestného zákona. Takýmto spôsobom výkonu trestu odňatia slobody sa zväčšuje možnosť dosiahnutia účelu trestu tak, ako to súd vyjadril v predchádzajúcich odsekoch tohto odôvodnenia. Spolu s trestom odňatia slobody súd uložil v zmysle § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona i trest prepadnutia veci - kuchynského noža ktorých použil obžalovaných na spáchanie zločinu, pričom vlastníkom tejto prepadnutej veci sa stáva štát.

Keďže vykonaným dokazovaním nebolo obžalovanému R. X. preukázané, že sa dopustil trestného činu, pre ktorý je obžalovaný, súd ho spod obžaloby oslobodil v zmysle § 285 písm. c) Trestného poriadku.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie a to do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.